

SZEKERES SÁNDOR

AZ ELTÉVEDT IDŐSZÁMÍTÁS ELMÉLETE

V. A FELISMERÉS KORA (*hipotézis*)

For those who use the online translator: we used the complex richness of the Hungarian language to express what we had to say when writing the study. However, the translation program cannot always translate exactly what is written. If the translation is not understandable, please contact me.

Az elmélet anyaga a 2008-as létrejötte óta számos új résszel gyarapodott, és jelenleg is folyamatosan fejlődik. Az új információk által több megállapítást kellett újrafogalmazni, illetve újraértelmezni. A kezdetek óta több jelentéktelennek tűnő információmorzsa nőtte ki magát komplett részként, illetve fejezetként. Az új fejezetek miatt pedig magától értetődően már sokadszor kellett az egész elmélet aktuális felépítését újratervezni. A jelenlegi állapot szerint öt nagyobb, tematikus fejezetre van bontva. Ami egyedi benne, hogy nem fontos sorszám alapján követni. Bizonyos szabadságot ad a tematikus bontásuk.

*A megismerés folyamatát három lépcsőfokra bontottuk, amit ajánlatos követni. Az első elsajátítandó fejezet természetesen az **I. Eltévesztett időszámítás** című rész. Ez minden további fejezet megértéséhez nélkülözhetetlen.*

*A **II. - III. - IV.** fejezet esetében már nincs ilyen szigorú megkötés, bármelyik kihagyható, vagy éppen előre vehető. Ha mégis szükség lesz valamilyen információra valamelyik fejezetből, rendszerint utalást kapunk rá.*

*A **V.** fejezethez már szükség van bizonyos fejezetek ismeretére. Kiváltképp a **II. Misztikumok és feloldások** és az **IV. Elemzések és összefüggések** című fejezetekre. Az alábbi táblázat mutatja az ajánlott megismerési folyamatot.*

Megértéshez nélkülözhetetlen!		
I. Az eltévesztett időszámítás		
Ennél a háromnál bármilyen sorrend megengedett.		
II. Misztikumok és feloldások	III. A történelmi fogatkozások és a delta-T szerepe	IV. Elemzések és összefüggések
Fontos!	Ajánlott.	Fontos!
V. A felismerés kora		

Absztrakt - mindhárom fejezetből:

Az első bizonyítási vonal abból indul ki, hogy a pártus időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) szó és Jézus megszólításának Úr (Domini) szava azonos töről fakad. Az Úr szó párhuzama és egyéb életrajzi adatok alapján feltételezi, hogy Jézus anyai ágon előkelő, pártus származású volt. Jézus vitathatatlan tekintélye ebből a tényből ered. Feltételezi, és igazolni szándékozik az evangéliumi írásokon keresztül, hogy Pilátus és környezete menteni próbálta Jézust, ráadásul sikerrel. A keresztrefeszítést túlélő Jézus visszatér a pártusok, azaz Úr országába, ahonnan később Hitetlen Tamást elküldi Indiába.

A második bizonyítási vonal bemutatja azokat az életrajzi párhuzamokat, amelyek Jézus és a körülbelül kétszáz évvel később élt pártus származású próféta, Mani életét furcsa mód összekötik. Ismerteti a nemrég előkerült Próféta pecsétjét és a pecsét feliratának saját olvasatát.

A harmadik bizonyítási vonalon beazonosítja a mai időszámításunk hivatalos bevezetésének valós idejét és a címben szereplő felismerés korát, valamint leírja magának a felismerésnek a következményeit. A felismerésen azt az impulzust érti az elmélet, ami kiváltotta a korabeli keresztény hatalom új időszámítás bevezetése utáni pánikszerű intézkedéseit.

V. A FELISMERÉS KORA fejezetének tartalomjegyzéke

ÁTVEZETŐ GONDOLATOK	4
A FELISMERÉSEK MARGÓJÁRA	6
I. AZ ÚR MEGNEVEZÉS PÁRHUZAMA	7
1. A rebellis gondolat	7
2. Kik voltak a napkeleti bölcsek?	10
3. Az emberiség lassan felnő.....	12
4. Hitetlen Tamás és valódi kora.....	15
5. Összefoglaló megállapítások.....	18
II. A VALLÁSALAPÍTÓK PÁRHUZAMAI	19
1. Mani és a manicheizmus	19
2. Az életrajzi adatok párhuzamai	23
3. A próféta pecsétjének felirata.....	26
4. A próféta pecsétjének saját olvasata	28
5. Összefoglaló megállapítások.....	31
III. A FELISMERÉS KORA	32
1. A pánik kezdete és következményei	32
2. A pánik ideje és a krónikák évjegyzése	35
3. A torinói lepel kora	38
4. Összefoglaló megállapítások.....	40
BEFEJEZŐ GONDOLATOK	41
FORRÁSJEGYZÉK	43
Irodalmi források.....	43
Számítástechnikai programok	47
ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK	48

ÁTVEZETŐ GONDOLATOK

Egy történelmet tanító barátom humoros kedvében megkérdezte tőlem, hogy el tudnám-e magyarázni, hogyan is tévedt el az időszámítás, de anélkül, hogy összezavarnám azzal a rengeteg számmal.

- Évszámok nélkül? Nem is tudom... - feleltem, mivel én jöttem zavarba váratlan kérése miatt, de sikerült feltalálnom magam és visszakérdeztem - Egyszerűen? ...azt hiszem úgy, hogy elkezdték használni...

A választ ott, akkor természetesen humornak szántam, de azonnal rájöttem, hogy mennyire rátapintottam az igazságra.

Azzal, hogy Róma elkezdte hivatalosan használni az Anno Domini bevezetésű időszámítást, szinte azonnal tévútra lépett vele, mégha jószándékú is volt átvétele illetve bevezetése Jézus születésétől számolt éráként.

Szinte törvényszerűen létre kellett jönnie a kronológiában a „sötét középkornak” nevezett forráshiányos időszaknak. Szinte törvényszerű, hogy korban a sötét középkor elé datált szénizotópos vizsgálatok pontatlanok, túl nagy tűréssel dolgoznak, és szintén törvényszerűnek mondható, hogy a valós helyükre kerülő fogyatkozásokról jóval kisebb értékű ΔT is elegendő. Az sem véletlen, hogy az időszámítás hibáit firtató társelméletek egytől-egyig a sötét középkor környékén keresgélnek.

A további beszélgetés során az elmélet elmagyarázása nem igazán sikerült. Egyszerűen képtelen voltam számok nélkül elmondani a lényegi mondanivalót. Próbáltam ugyan leegyszerűsíteni az elmélet gondolatmenetét, de az ismerősöm kis idő múlva közölte, hogy most ő tévedt el a számok között. Akkor ébredtem rá, hogy a levezetések talán egy kicsit „számosabbak”, mint kellene, és sajnos itt sem látni a „királyi utat”¹. De vigasztalásul egy családi történet:

Édesanyám és a kamasz fiam egy kosárlabda mérkőzést néztek a tévében. A nagymama és unoka közös szurkolása közben mindig történik valami különleges. Édesanyám egyre-másra ócsárolta az éppen mellédobó játékost: - Miért nem tudja bedobni? Hogy lehet ilyen kétbalkezes? Dobd már be... - és így tovább. A fiam, valamennyire ismerve a kosárlabda nehézségeit, megjegyezte, hogy ez azért nem olyan egyszerű. Mire az életében sohasem sportoló Édesanyám csak legyintett egyet és annyit mondott: Ah, nem olyan nehéz az!

Azóta a családban, ha találkozik valamelyikünk egy lehetetlen vagy nagyon nehezen megoldható feladattal, őt idézzük: *Á, nem olyan nehéz az!*

- Szóval, nem olyan nehéz ez - mondanám én. Azonban az elmélet felépítése során jó néhányszor kellett az elejétől átfutni, újraszámolni, újra értelmezni nekem is, mivel egy-egy újabb probléma megoldásán néha el-elbizonytalanodtam. El kell fogadnom, hogy igen, nehéz.

Talán ezért is maradhatott rejtve a probléma és került csak most a felszínre. Korunk technikájától rengeteg segítséget kaptam, és kijelenthetem, anélkül nem biztos, hogy ilyen gyorsan össze tudtam volna szedni a forrásokat és mellesleg az elmélet felépítésében is óriási szerepet kapott.

¹ Eukleidész válasza Ptolemaiosz, egyiptomi király kérdésére: „A geometriához nem vezet királyi út.”

Kérdés, mi az, ami nehezzé teszi az elmélet megértését? Mi az, amivel különbözik ez az elmélet, más történelmi jellegű tanulmánytól?

Mondják, ha három számnál több szerepel egy beszélt szövegben, követhetetlen lesz. Itt pedig van bőven, hisz időszámítás, kronológia a témája. Igaz, ez egy leírt szöveg, de akkor is szöveg.

Ugyanakkor a sok szám mellett van egy jellemzően más színezete a tanulmánynak. Az egész valami új, valami más. A tabukkal szembeni kritikus hozzáállás vagy szemlélet, ami sajnos vagy természetesen, egyféle ellenállást hoz létre az olvasóban, mint általában mindenki, ha az egyén kultúrájának alaptételeit vonják kétségbe. Maga az elfogadás hiánya is képez egy gátat elmélet megértése elé.

Amire mindig vigyáztam és igyekeztem betartani: kizárólag ésszerű, logikus magyarázatokat kerestem és fogadtam el. Ráadásul a hétköznapi élet racionalitásával. Igyekeztem távol tartani magam az érzelmi, illetve a hatalmi igényű, szubjektív történelemszemlélettől, amire - meglátásom szerint - szintén igény van és talán szükséges vonala is a mindennapi és a politikai, hatalmi élet gyakorlatának.

Az elmülethez azonban elengedhetetlen volt ez a „*két lábbal a földön járó*”, életszerű eseményértékelés, hogy fel lehessen építeni és közelebb lehessen kerülni a valós történelmi eseményekhez. Meglátásom szerint, az egyéb történelemszemléletek mellett szükség lenne egy másféle eseményértékelő gondolkodásra a históriások világában. Talán a „*józan, életszerű történelem*” elnevezés illene rá legjobban.

Ezt az életszerűséget követtem, amikor a most következő, különálló hipotézist felállítottam, ami talán az elmélet legérzékenyebb, leginkább felkavaró gondolatait tartalmazza.

A FELISMERÉSEK MARGÓJÁRA

Az elmélet kialakítása során nem az itt megszerkesztett bizonyítási lánc szerint találtam meg az elemeket. Gyakran előzte meg az egyik a másikat. Sőt, gyakran előbb volt meg a válasz, és csak utána fogalmazódott meg a hozzátartozó kérdés. Ez történt itt is.

Amikor odaértem a húsvéttábla elemzése során, hogy kétségbe vontam hitelességét, a meglévő tudás szinte azonnal létrehozta a választ, hogy mi, miért történt, még mielőtt az arra vonatkozó kérdés kialakult volna. Több hasonló esetben katartikus volt átélni a felismerés okozta szellemi élményt. Itt azonban sokkoló volt meglátni, hogy az eseménysor mögött, amire egész kultúrája épül, egészen másféle szándék van. Hirtelen nem tudtam mit kezdjek vele.

A meglévő ismeretanyag azonnal láttatta velem, amit a következő három fejezetben felépítettem, de még most sem tudom, hogy milyen hatással lesz. Arról a felismerésről lesz szó, amely a XII/XIII. századforduló keresztény hatalmait érték az új időszámítás bevezetésekor. A felismerés elképesztő pánikreakciókat váltott ki az egyházból. A katharok vallási közösségei ellen meginduló hadjáratok során százezreket irtottak ki. Emellett módszeresen elpusztították a manicheista írásokat, követőiket, emlékezetüket.

Nem vagyok képzett tudós, igaz, nem is tekintem problémának, sőt... Csak egy kutatónak tartom magam. A tudós valaminek a tudója, szakembere, amit meg lehet tanulni és nagy szakértelemmel használni. A kutató egy kicsit más, ő pont azt keresi, amit nem tud, válaszokat a kérdéseire, és ott, ahonnan a válaszokat várja, néha – úgymond - a tilosban járva. Épp ezért egy kicsit kalandor is, a tudomány, a szellem kalandora, amit egy tudós nem mindig tehet meg.

Ennélfogva egy kutató nem fordíthat hátat az igazságnak, azért, mert több ezer éves tabuk mögé lett elrejtve. Nem szolgálna sem a kutatás, sem a tudomány, de a jövő emberének érdekeit sem.

A felismerés okozta dilemmán túllépve, végül úgy döntöttem, hogy végigmegyek az úton, akárhogy is alakul az elmélet és a végén eldöntöm, mi és hogyan legyen.

Amikor sikerült összeszednem és felépítenem az ide szánt anyagot, azonnal láttam, hogy csak igen körültekintően, bölcs hozzáállással szabad leírni. Maga az elmélet sem egyszerű, terhelni hitéleti problémákkal nagyon nem lenne bölcs dolog. Túl mélyen gyökereznek kultúránkban a kétségbe vont tételek, hogy ne az elmélet teljes tagadása legyen a vége, függetlenül annak igazától.

Többszöri nekifutás, jónéhány tematikai, szerkezeti átalakítás és tartalmi átfogalmazás után végül összeállt egy a mai tudásunk által elfogadható bizonyítási vonal, ami három bizonyítási szállal egészíti ki „Az eltévesztett időszámítás” elméletét.

A következő három fejezetben leírt állítások logikusak és alaposan átgondoltak, annak ellenére, hogy több adat, információ a szakralitás misztikumaira épülő világ forrásaiból származik. De a forrás, az forrás. Ezért is volt szükség a korábban jelzett racionális, életszerű szemléletmódra.

Mindhárom fejezet olyan kérdésekkel indít, amit néhány száz évvel korábban igen csak veszélyes lett volna feltenni, ráadásul most még válaszokat is kell adni rájuk.

I. AZ ÚR MEGNEVEZÉS PÁRHUZAMA

Az első indító kérdést előbb-utóbb fel kell tenni elmélet fejezeteinek következtetései alapján: ha a pártus időszámítás neve az Úr időszámítása és Jézus előneve valamint megszólítása is Úr volt, akkor Jézus pártus származású volt? Sőt: pártus királyfi vagy herceg, hiszen maguk a napkeleti bölcsek azonosították születésekor a Regulus csillaggal?

I. A rebellis gondolat

A gondolat közismerten nem előzmény nélküli. Elsőnek talán a Mamreov testvérek irodalmi művét lehet említeni. Magyar vonalon pedig Dr. Mihály Ferencet és Badiny Jós Ferencet. *Állításuk szerint Jézus anyja, Mária Nakeb adiabanei herceg és Grapte charaxi hercegnő leánya volt, és mindketten pártus birodalmi hercegek voltak*².

Itt azonban nem foglalkozunk az előzménynek jelzett írások igazságtartamával, sem a belőlük nyerhető forrásokkal vagy adatokkal. Az elméletben kizárólag az *Úr/Domini szavak párhuzama* miatt vetődik fel a kérdés. A további kutatás pedig ezen a vonalon folytatódik.

Ahogy a fejezet bevezetőjében említettük, Jézus neve és megszólítása már a legkorábbi apokrif iratokban is Úr volt. Ezen kívül még számos névvel és címmel illették még életében: Mester, Krisztus, azaz Messiás, próféta, Isten Fia vagy az Atya Fia, Emberfia, király (INRI). Jézus címei és megszólításai egyértelműen egy magas rangú személyt sejtetnek és nem egy egyszerű názáreti ács házasságon kívül született fiát.

A kor erősen hierarchizált társadalmában minimum szokatlan lenne, hogy a ranglétra alsó részéhez tartozó személyt ilyen címekkel illessenek. Ráadásul a magas tisztséget megkövetelő döntési helyzetekben kérnek tőle tanácsot - igaz, álságosan - mint például a házasságtörő asszony esete, vagy a császári adó megfizetése.

A magas társadalmi rang már a korai időszakokban is megjelenik. Például erre utal a Vízkereszt napján a Jordánál megjelenő, még ismeretlennek mondható Jézus és Keresztelő János párbeszéde:

Inkább nekem lenne szükségem arra, hogy bemelegíts engem, és mégis te jössz hozzám? (Máté 3:15)

Vegyük elő újra Jézus „Isten Fia” megnevezését és nézzünk meg néhány példát, mit írnak erről az evangéliumi források. A kifejezés több mint negyven esetben fordul elő az Újszövetségben. Máté evangéliumában – Mt.16:15-16 - a következő alakban találjuk:

Hát ti mit mondtok rólam, ki vagyok én?” — kérdezte tovább.
Simon Péter így válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.

János evangéliumában Nátánaél és Jézus párbeszédében pedig:

"Erre Nátánaél így válaszolt: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, Izrael Királya!” (János: 1:49)

² Huber Péter: Pártus volt-e Jézus? Las Vegas, 2016.07.25.

János evangéliuma leírja Pilátus reakcióját az "Isten Fia" hallatán:

Amikor Jézust meglátták, a főpapok és a templomőrök így kiáltottak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!” De Pilátus így szólt: „Feszítsétek meg ti! Én semmiben nem találok bűnösnek!”

A zsidók pedig így feleltek: „Van egy olyan törvényünk, amely szerint meg kell halnia, mert Isten Fiának nevezte magát!”

Amikor ezt Pilátus meghallotta, nagyon megijedt.

Visszament a helytartói palotába, és újra megkérdezte Jézustól: „Honnan való vagy te?” De Jézus nem válaszolt neki.

Pilátus így folytatta: „Nem válaszolsz nekem?! Ugye, tudod, hogy van hatalmam arra, hogy szabadon engedjelek, de arra is, hogy megfeszíttesselek?”

Jézus erre így válaszolt: „Semmi hatalmad nem lenne fölöttem, ha nem Istentől kaptad volna. Ezért aki átadott engem neked, bűnösebb, mint te.”

Ettől kezdve Pilátus igyekezett őt szabadon engedni, de a zsidó vezetők így kiáltottak: „Ha szabadon engeded, nem vagy a császár barátja! Mert aki királynak mondja magát, az a császár ellensége!”

A leírások különböző változatai miatt nem lehet hitelesen állítani, hogy valóban így és ebben az időrendben történt, de nem is ez a lényeg. Pilátus az "Isten Fia" hallatán jöhetett rá, hogy a megvádolt ember valójában egy magasrangú pártus személy, akiknél az egyik megszokott cím lehetett a megnevezés. Akit pedig nem lenne bölcs dolog egy feltüzelt, háborgó tömeg nyomására kivégezni. Heródes Antipasz talán ismerve az igazságot, egyértelműen elhatárolódott attól, hogy bármilyen lépést tegyen a kivégzés ügyében, sőt díszes ruhába öltöztette.

További megerősítő idézetek János evangéliumából:

Ekkor Pilátus visszament a palotába, magához hívatta Jézust, és megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

Jézus pedig megkérdezte: „Magadtól kérdezed ezt, vagy beszéltek neked rólam?”

Pilátus így válaszolt: „Nem vagyok én zsidó! Saját néped és a főpapok adtak át nekem. Mit tettél?”

Jézus pedig így felelt: „Az én Királyságom nem ebből a világból való. Ha ebből a világból való volna, szolgálaim harcolnának értem, hogy ne adjanak át a zsidó vezetőknek. Az én Királyságom azonban nem ebből a világból való.”

Ekkor Pilátus azt mondta: „Szóval király vagy!” Jézus pedig így válaszolt: „Igen, jól mondod, az vagyok. Azért születtem, és azért jöttem erre a világra, hogy az igazságról beszéljek. Aki az igazság oldalán áll, mind hallgat a szavamra.”

János 18:33-37

Jézus válaszait értelmezve:

...az én királyságom egy másik országból származik (a pártusokéból) és nem ebből a világból. Ha abban az országban lennének, szolgálaim megvédenének.

...Igen, a (pártus) királyi családhoz tartozom. Azért vagyok itt, hogy az igazságot tanítsam (a qumráni tekercsek Igazság Tanítója?), mert erre születtem. Aki hisz bennem, hallgat szavamra.

A tömeg és a Pilátus párbeszédében a következő hangzik el:

Azok pedig felkiáltottak: "Vidd el, vidd el, feszítsd meg!" Pilátus ezt mondta nekik: "A ti királyotokat feszítsem meg?" A főpapok így válaszoltak: "Nem királyunk van, hanem császáruk!"

János 19:15

A tömeg szavait értelmezve:

...Itt nem más országok királyai uralkodnak, hanem a római császár!

A gondolatot megerősíti Péter apokrif iratában található leírás. A vének és papok Jézus halála után rettegve mentek Pilátushoz, annak segítségét kérni:

"Jaj a mi bűneinknek! Elközelgett az ítélet és Jeruzsálem vége!"³

Kérdés, hogy egy egyszerű názareti ács fiának halála miért ijeszti meg annak a kornak élet-halál urait? Vagy Jézus valóban a pártus királyi család tagja, egy Úr volt? Mert akkor joggal retteghettek annak a birodalomnak bosszújától, akivel Róma sem bírt. Egy ekkora birodalom nem engedhette meg, hogy hatalmán a legkisebb csorba is essen. Szerencse, hogy Jézus végül is "feltámadt", és visszatért oda, *ahonnan küldetett* - az angyal szavai szerint - így a bosszú elmaradt. Más források a visszatérének helyét Atyja, illetve az Úr országának adják meg, ami szintén a pártus birodalom.

Az eddig felidézett részletek a fennmaradt írásokból arra utalnak, hogy Úr Jézus Krisztus valóban a pártus birodalom uralkodó családjának rokonságához tartozott, és vitathatatlan tekintélye ebből a tényből származik.

Ugyanakkor, ha az evangéliumok írásait azzal a gondolattal olvassuk, hogy Jézus pártus herceg volt, jónéhány szövegrészlet érthetőbbé válik.

³ Apokrif iratok - Csodás evangéliumok - Péter evangéliuma: VII:25 (Ford.: Kapitánffy István)

2. Kik voltak a napkeleti bölcsek?

Folytassuk Jézus születéséhez köthető kérdésekkel: Miért királyt kerestek a napkeleti bölcsek, amikor a kisded Jézust keresték? Egyáltalán, kik lehettek a napkeleti bölcsek, a későbbi háromkirályok?

Amit Jézus gyermekségtörténetének misztikus bölcseiről az elfogadott keresztény történetírás szerint ma tudunk:

Keletről érkeztek Jeruzsálembe, hogy hódoljanak az Izrael földjén született király előtt. Eldöntetlen, hogy perzsa papok voltak, vagy babilóniai csillagászok, azaz mágusok. Máté evangéliumában csak egyszerűen napkeleti bölcsekről beszél - "magoi apo anatólón" azaz mágusok keletről - többes számban. Jakab hasonlóképpen mágusként ír róluk. Más, későbbi elemzések csillagiósoknak feltételezik őket a csillagállásokról mondottakra alapozva. Az evangéliumok nem írták pontosan hányan voltak, többen, ami aztán három lesz, és *háromkirályok-ként* jelennek meg, majd neveik is lesznek. Egy Párizsban őrzött hetedik századi kódex Bithisarea, Melchior, Gathaspa névvel említi őket, ebből alakult ki a Gáspár, Menyhért, Boldizsár megnevezésük. Hazájuk Arábia, Mezopotámia, Babilónia vagy Perzsia lehetett. A magukkal hozott ajándékok például Arábia termékei.

Körülbelül ennyi, amit tudni lehet. Furcsa módon a pártus birodalom még elvétele sem kerül szóba hazájukként a keresztény iratokban. Pedig a szóba jöhető terület nagy része akkor a pártusok fennhatósága alá tartozott. Ismétlésképpen, nézzük meg, hogy a pártusok eredetéről mit mond a mai tudomány:

Az óperzsa birodalomban létezett egy Parthava nevű tartomány, amely a birodalom egyik adófizető kerülete volt. Hérodotosz, mint az I. Dareiosz alatti, XVI. adófizető kerületről ír a pártusokról. Az óperzsa birodalom bukása után a pártusok Nagy Sándor uralma, később pedig a Szeleukidák fennhatósága alá tartoztak.

A Kaszpi-tenger és az Aral-tó közötti sztyeppéken nomád életet folytató parnik, vagy parnok meghódítják a hajdani Parthia nevű adókerületet, majd fokozatosan kiszorítják a Szeleukidákat és saját királyságot hoznak létre az Arsakidák vezetése alatt, ami a mindenkori királyok neve lett. *A dahák vagy dáák törzséből származó parnik nevüket valójában erről az óperzsa országrészről kapták.*

I. Arsakész BC 247-ben kiáltotta ki magát királlyá. Ez az esztendő lett a pártusok időszámításának, az Arsakida-érának a kezdete. Annyi biztosan állítható, hogy a hódításban nagy szerepet játszó rokon lovasnomád törzsekkel - amelyek a massageták néven ismeretes nagy nomád és félnomád törzsszövetséghez tartoztak - a hatalmát hamarosan megszilárdító pártus dinasztia folyamatos kapcsolatot tartott fenn.

*Források: R. Ghirshman: Az ókori Irán (1985),
Tábori László: Egy alig ismert ókori világbirodalom: Parthia*

Az eddig leírtak alapján a napkeleti bölcseknek mindenképp kapcsolódniuk kellett az Úr, vagy másképpen a pártusok birodalmához. Ráadásul egy rangban igen magasan álló személyt, királyt kerestek. Ezért nem távolodunk el az igazságtól, ha azt feltételezzük, hogy a napkeleti bölcsek a pártus uralkodócsalád küldöttei voltak. Onnan jöttek, ahonnan az Úr időszámítása származik, és amit a lovasnomád rokonnépek hoztak be Európába.

Az biztosan kijelenthető, hogy Heródes címe és a mágusok által keresett személy címe nem ugyanaz a szó volt, holott ma királynak mondjuk mindkettőt. Heródes nemrég végeztette ki fiát hatalomféltes miatt. Nem kegyelmezett volna, ha kiderül, vele azonos című, rangú uralkodót, Izrael királyaként keresik. Minden bizonnyal egy másik rangjelző szót használtak. A sajátjukat.

Nekünk pedig a hódító lovasnomád rokonnép, a párnok - dahák, masszaeták - által használt kifejezés kell. Annak a népességnek a szava, ahonnan az Arszaakida uralkodócsalád származik, és akikre támaszkodik. Ma ezt a területet az altáji nyelvcsaládba tartozó köztörök nyelvű népek lakják, kazahok, üzbégek, türkmének.

A mi "király" szavunk Nagy Károlytól lett eredeztetve. A latin nyelvű biblia a rex szót használja, a görög nyelvű pedig a vasiliás-t, illetve az ógörög basileús-t. Milyen rangjelző szó lehetett az eredetileg használt szó?

A szóban forgó térségben számos más alakban található meg a király, az uralkodó szó. Az arab, a héber és az arámi a málik, a mélekh és a malka alakot használja. Az örmény nyelvben az arká, ami feltehetőleg az Arszaakból ered. Az azeri és a török nyelv alakja a král. A kazah, a kirgiz, a türkmén és az üzbég nyelvben korol (koroly) alakban található meg. Egyéb alakok például a kurd qiral, a tatár a qorol és az üzbégben még a qirol alak.

Ugyanakkor a nagykirály egy lovasnomád rang volt, mint például Attila rangja is. Véleményem szerint a király szót is a lovasnomádok hozták be, párhuzamosan az úr szóval és az időszámítással együtt. Így lett nagykirályból Nagy Károly, ami eredetileg egy hatalmi cím lehetett.

Maga a szó ebből a térségből származik. Az itt található nyelvek többségében megtalálható a király szó megfelelője. Például a kral, illetve a krallik, királyt, illetve királyságot, birodalmat jelent a mai török/türk nyelven. A szót nem a szlávoktól vettük át, hanem a Kárpát-medencébe beözönlő népesség vezetőinek rangja volt.

Ezért kerestek a bölcsek királyt, azaz krált, malka-t, arká-t vagy valamelyik egyéb alakját. E miatt nem látott akkor problémát Heródes, mert a szomszédos pártus birodalom királya, királyja volt, nem Izraelé. Így váltak később a bölcsek háromkirályá, három krállá, mivel feltehetőleg ők is a pártus uralkodó család rokonságához tartoztak. Magas rangjuk által hozzájuthattak azokhoz az információkhoz, ami miatt Egyiptomba menekítették a családot a hatalommániás és kiszámíthatatlan Heródes elől.

Csak feltételezem, és okkal, hogy eredetileg a király szó akkori alakja minden uralkodói családtagot megilletett. Ezért nevezték, illetve vádolták meg királyként Jézust. A főrangú családtag pedig a nagykirály címet kaphatta.

3. Az emberiség lassan felnő...

Már a kozmoszt ostromoljuk, kérdéseket teszünk fel a végtelennek. A határainkat a Földön is feszegetjük - igaz, ezt nem mindig bölcsen. Helyére tesszük mindazokat a múltból eredő misztikumokat, amik megkérdőjelezését eddig káromlásnak ítélték, vagy sérthetetlen dogmaként őriztek az erre hivatottak. Az lesz Jézus feltámadása is.

Aki feltámadt, az nem halt meg. Ma a klinikai halál állapotának nevezi a tudomány, és számtalan példa van rá a jelenünkben is. A klinikai halálból visszatérők tovább élnek életüket, sokszor teljes fordulattal az addigi életfelfogásukhoz képest, pozitív értelemben. Jézus is feltámadt - és fel kell nőni, nem maradhatunk mesevilágban élő gyerekek: Jézus továbbélte életét. Hogy miként, kiként, az most még kérdés, de talán lesz majd rá válasz.

A tanítványai találkoztak vele, látták gyógyuló sebeit, ember volt. Damaszkusz környékén Pálra térítette Sault, ami nagyon messze van attól a helytől, ahol a tanítványok utoljára látták, állítólag felhőbe, mennybe emelkedve. Feltehetőleg hazafelé tartott - illetve menekült üldözői elől - kíséreléssel az Úr országába, az akkori pártus uralkodó védelme alá, mert nem halhatott meg. Az vagy Jeruzsálem pusztulását okozta volna, vagy birodalmi szintű konfliktushoz vezetett volna Róma és a pártusok között.

Az nem kétséges, hogy Pilátus mindent megtett, hogy mentse Jézust. Főleg azután, hogy rájött, kicsoda valójában. A felesége is figyelmezteti hírnök útján. A feltüzelt tömeget megpróbálja más belátásra bírni, ezért főbüntetésként megkorbácsolja Jézust, de ez nem elég nekik.

Ebben a korban a halálbüntetés szokásos módja a zsidóság törvényei szerint a megkövezés volt. A rómaiaknál viszont többféle halálbüntetést ismertek. A biblia kettőt is említ. A keresztfeszítést, amelyet főleg rabszolgáknál alkalmaztak. A másik, az előkelőbbek kiváltsága volt, a pallos általi lefejezés. Mivel mindenképp meg kellett óvni, ezért közvetlenül a népnek nem adhatta át, mert a megkövezést nem éli túl. A pallos, vagy egyéb más hatékony kivégzési mód sem jöhetett szóba. Ezért dönt: „*Ibis ad crucem*”, azaz „*Keresztre mégy!*”

Annak ellenére teszi, hogy ártatlannak és előkelőnek tartotta Jézust, és a keresztfeszítés a legkegyetlenebb és legszégyenletesebb formája volt a halálbüntetésnek, melyet általában csak rabszolga esetében, gyilkosság, rablás, árulás vagy lázadás esetén alkalmaztak. Pilátus azért dönthetett e méltatlan büntetés mellett, mert itt az első napokat túl lehet élni, főleg, ha úgy szegezik fel.

A keresztfeszítés már az ókorban ismert, rendkívül hosszan tartó, nagy kínokkal járó kivégzési mód volt. A kivégzendő személyt a végtagjainál fogva egy keresztfára szegelték. Az áldozat hosszú haláltusája napokig is eltarthatott, amelyet különböző módon rövidíthettek meg. Előzetes korbácsolás, kifárasztás, csukló alatti felszögelés, lábszáreltörés, lándzsaszúrás a szívbe, tűzgyújtás a kereszt alatt, stb..

Jézus megfeszítésének folyamata sokban más volt, mint az általánosan ismert durva módszer. Az ostromlás állítólag megtörtént - csak a katonák voltak jelen - de a keresztet már Simon vitte, hogy ne fáradjon el. A tenyerén ütötték át a szöveget, és nem a csukló alatt. Ennél erősen fel kellett kötni a kart, különben kiszakad a szög. Ez azt is jelenti, hogy a kötélt tartotta őt. Mirhás bort itattak vele, amit keserű epeként közöltek a körülálló néppel. Ez ismert gyulladáscsökkentő, fertőtlenítő gyógyszer volt abban a korban. A katonák eltörték a két lator lábát, hogy siettessék halálukat, de Jézusét nem. Írások szerint már halott volt - vagy ájult - körülbelül hat órával a felszegezés után, ami Pilátust is meglepte. A dárddával egy tapasztalt katona (pl. a centúrió) könnyedén ejt olyan látványos sebet, ami csak a hámréteget sérti és elkerüli a létfontosságú szerveket.

Ennél a büntetésnél nem volt szokás leszedni a holttesteket. Ez is része volt a büntetésnek. Jézus esetében kivételt tettek, *állítólag* Pilátus kegyessége miatt, aki nem akarta Jézus halálát. A testet pedig átadták a Jézus belső köreihez tartozó esszénus Arimathiai Józsefnek, aki egy vadonatúj, sírnak még sosem használt helyre viszi.

A következő három nap történése több mint furcsa. Őrséget kértek és álltak a sírnál, amire nehéz magyarázatot találni. Állítólag, hogy ne lopják el a holttestet, ami után azt mondhassák, hogy feltámadt. Mintha a feltámadás általános szokás lenne a kivégzettek között. Az őrséget pedig csak három napra kérték. A holttestet el lehet lopni később is, és akkor elterjeszteni a feltámadásos álhírt. Ezért úgy gondolom, hogy nem ez volt az oka.

Peter apokrif evangéliuma hosszabban és sokkal részletesebben számol be a feltámadás körülményeiről, és a tartalma is más, mint a négy szinoptikus evangéliumé. Talán nem is véletlen, hogy az apokrifok közé került. Az evangélium misztikus eseményeire pedig mindig van egy hétköznapi magyarázat. Nem kell rögtön csodát keresni. Lássuk a történéseket az őrség kérésétől:

Ekkor félelem fogta el a véneket, és elmentek Pilátushoz, kérlelték és így szóltak:

Adjál katonákat, hogy a sírját őrizzük három napig, nehogy tanítványai eljöjjenek és ellopják őt, és a nép azt higgye, hogy feltámadt halottaiból és gonosz dolgokat műveljenek velünk.

Pilátus pedig katonákkal együtt odaadta nekik Petronius centúriót hogy őrizzék a sírt. Velük együtt mentek a sírhoz a vének és az írástudók.

Apokrif iratok - Csodás evangéliumok - Péter evangéliuma: VIII: 29-31 (Ford.: Kapitánffy István)

Azért állítottak és álltak őrséget, hogy Jézusra vigyázzanak, és ne derüljön ki, hogy él a népakarat és halálos ítélet ellenére. Újra megjelenik Petronius centúrió, aki a keresztrefeszítést levezényelte és Jézus halála után kijelentette: "Ez az ember valóban az Isten Fia volt!" (Márk 15:39). Oka - értelmezésem szerint - hogy a beavatottak száma minél kisebb legyen.

A vasárnapra virradó éjszakán pedig, amikor a katonák fölváltva kettesével őrködtek, nagy hang támadt az égből.

És látták, hogy az ég megnyílik, és két férfi jön le onnan, nagy fénybe borítva, és a sírhoz közelednek.

Az a sziklakő pedig, amelyiket a bejáratra tettek, magától elgördülve oldalra ment, és a sír kinyílt, és mind a két ifjú belépett.

Apokrif iratok - Csodás evangéliumok - Péter evangéliuma: IX: 35-37 (Ford.: Kapitánffy István)

Az őrség harmadik napján megérkeztek, akik a meggyötört, megfeszítés kínjait átélő, lábadozó Jézust majd továbbviszik, menekítik. Éjszaka van, sötétség, feltehetőleg több erős fáklya okozta a nagy fényességet. A hang az érkezők zaja lehetett. A kő elgördítői pedig árnyékban lehettek, ezért láthatták messziről, hogy magától gördül el.

Amikor ezt a katonák meglátták, felébresztették a centúriót és a véneket (mert ezek is ott voltak és őrködtek)

...és miközben elbeszélték, hogy mit láttak, látják ám megint, hogy a sírből kijön három férfi, és az a kettő vezeti az egyet, és kereszt követi őket,

...és a kettő feje az égig ér, azé pedig, akit vezetnek, az ég fölé.

...és hangot hallottak az égből, amely így szólt: „Elvitted a hírt az alvóknak?”

...és válasz hallatszott a kereszt felől: „Igen!”

Apokrif iratok - Csodás evangéliumok - Péter evangéliuma: X: 38-42 (Ford.: Kapitánffy István)

Ezek szerint nem csak a rómaiak örködték, hanem a helyiek közül voltak olyan bölcs belátású emberek, akik megértették, hogy nem lenne jó magukra haragítani a pártusokat. Ráadásul nem lépnek közbe őrsegi feladatuknak megfelelően, hanem csendes szemlélői az eseményeknek. Mintha erre vártak volna. Az égis éró emberek látványa és az őket követő kereszt pedig a fáklyák által keltett árnyjáték lehetett. Nem tudni milyen volt a környék, de akár visszhangozhatott is. Az alvók pedig az őrsegi tagjai lehettek, akik valóban aludtak az evangélium szerint.

Ők tehát megvitatták egymás között, hogy elmennek, és Pilátusnak jelentik ezeket.

És még fontolgatták, amikor úgy tűnt, hogy ismét megnyílnak az egek, és egy ember lejön, és belép a sírba.

Ezt látván a centúrió kíséretében lévők még az éjszaka elsiettek Pilátushoz, otthagyn a sírt, amelyet őriztek, s beszámoltak mindenről, amit láttak; nagyon izgatottak voltak, és így szóltak: „Valóban Isten fia volt!”

Pilátus feleletül ezt mondta: „Én tiszta vagyok az Isten fiának a vérétől; ti határozotok így!

Akkor odajárulva mindnyájan könyörögtek neki és arra kérték, parancsolja meg a centúriónak és a katonáknak, hogy senkinek se mondják el, amit láttak:

„Jobb ugyanis nekünk - mondták - hogy a legsúlyosabb bűnben vagyunk elmarasztalva Isten színe előtt, semmint hogy a nép kezére kerüljünk és megkövezzenek!”

Pilátus erre megparancsolta a centúriónak és a katonáknak, hogy ne beszéljenek semmiről sem.

Apokrif iratok - Csodás evangéliumok - Péter evangéliuma: XI: 43-49 (Ford.: Kapitánffy István)

A szöveg magáért beszél. Az őrt állók jelenteni akarják Pilátusnak a tapasztaltakat, miközben egy ember bemegy a sírba, feltehetőleg ő fogadja majd Máriát (Máté 28:1-7, Márk 16:1-7, Péter apokrif XIII: 55-56). Az újra megnyíló ég itt is fáklyafény lehetett.

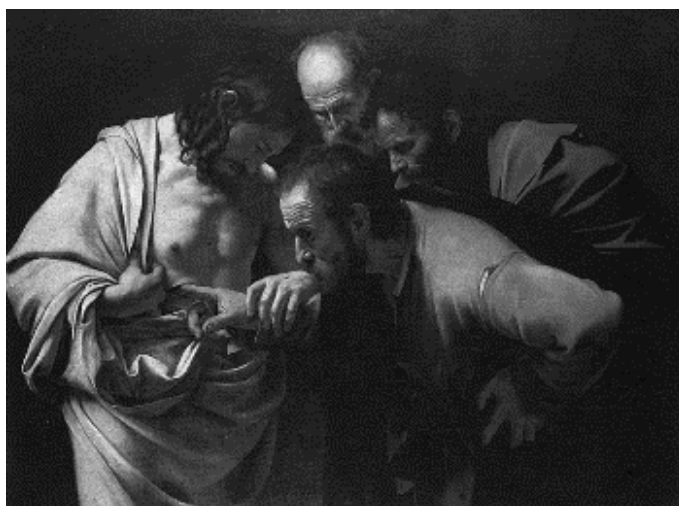
Még az éjszaka elmennek Pilátushoz, és jelentik az eseményeket. A leírásból kitűnik, hogy a látogatók előkelő, fényes, díszes ruházatú személyek voltak. Ezért mondták Pilátusnak, hogy valóban Isten Fia volt Jézus. Pilátus válasza pedig a megkönnyebbülés szava volt. A helyiek, a vének arra kérik őt, hogy tartsák titokban, de nem a feltámadást, hisz azt a történetet az egész világ megismeri majd. Azt, hogy a halálos ítéletet nem hajtották végre és Jézus élve távozott.

Vajon Jézus hogyan és milyen név alatt élhette tovább életét? Ez a gondolat átvezet bennünket egy másik, igencsak merész tudományos feltételezés világába, amit korábban már említettem.

Folytassuk Hitetlen Tamás életével...

4. Hitetlen Tamás és valódi kora

A Jézus kód - angolul: *Finding Jesus*, Rendező: *Carl Hindmarch* - című dokumentumfilm-sorozat készítői szénizotópos vizsgálatot végeztek el Hitetlen Tamás apostol olaszországi Bariban őrzött földi maradványán. A filmben bemutatják az eredményt és a vizsgálatot végző professzor - Tom Higham - csalódottan közli, hogy sajnos későbbi. Pedig pontosan ott van, amikor az elmélet szerint Tamás apostol valójában élt. Ez a rész róla szól. Alább Caravaggio, Hitetlen Tamás című festménye, 1599-ből.

Hitetlen Tamás, azaz Tamás apostol, a bibliai tizenkét apostol egyike, aki nem hitt Jézus föltámadásában, ezért megérintette sebeit. Innen származik a hitetlen jelző és a magyar tamáskodó kifejezés is. A források egyike sem beszél Tamás származásáról, de feltételezhető, hogy Jézushoz és az apostolokhoz hasonlóan, Galileából jöhetett.

Neve az arámi Taumá vagy Tóma-ból ered, ami ikret jelent. A héber alakja Te'om. Az iker szó görögül, amelyet az Újszövetségben is használnak, a Didymos. A Felső-Egyiptomban, 1945-ben felfedezett Nag Hammadi gnosztikus könyvtárban talált Tamás evangélium a következő mondattal kezdődik:

„Ezek azok a titkos tanítások, amelyeket az élő Jézus mondott és Didymos Júdás Tamás feljegyzett”

A korai szír hagyományok az apostolt Júdás Tamás-nak is nevezik. Márk evangéliumában Jézus testvéreként említi Tamást. A klasszikus forrásokban pedig több utalás van arra, hogy ő volt Júdás apostol, Jakab fia, vagy maga Jézus testvére. Meg kell említeni azt az érdekes tényt, hogy mind Jézusnak, mind Maninak van egy hozzá közel álló Didymos-a.

Tamás apostol Jézus keresztfeszítése utáni élete legalább annyira homályos, mint származása. Annyi azonban tény, hogy Indiában van egy hét-nyolcmillió, Tamás által alapított keresztény közösség, akik elismerten az úgynevezett szíriai irányzatot követik. Imáik egy része még mindig szír, illetve arámi nyelvű. Burnell véleménye szerint a Keralában élt korai keresztények tulajdonképpen manicheisták.

A megjelenő portugál telepesek azonnal tűzre is vetették írásaikat. A Tamás keresztények a XVII. századi erőszakos portugál befolyás miatt két irányzatra szakadtak. Az újabb a szír-malabár katolikus egyház nevet viseli. A hagyományos pedig az indiai Malankara Ortodox egyház nevet. A Tamás-keresztények elismerten a világ legrégebbi formájában működő keresztény közössége.

Indiai élete:

Bizonytalan információk alapján először a Pártus Birodalomban térített. Tamás cselekedetei című, III. századi apokrif iratból ismerhetjük meg Tamás későbbi életét. Ebben leírja, hogy az *élő* Jézus - az Úr - egy keresztrefeszítés utáni időpontban Indiába küldi őt téríteni, akarata ellenére. Tamás ózdkodása miatt eladja őt egy Abbanes nevű kereskedőnek, aki építéssz keres a dél-indiai uralkodó IV. Gondofarész (az apokrifokban Gondofer) udvarába.

Kapcsolódva *Dr Adam Bradford*⁴ gondolatához, mely szerint József nem ács, hanem építész (tekton) volt: Abbanes miért ácsot vinne onnét, ahol alig van fa, oda, ahol rengeteg a fa? A fa jelenléte törvényszerűen kitermeli a hozzáértő szakembereket is, az ácsokat. Ahol pedig nincs sok fa, kővel, agyaggal helyettesítik, amihez inkább kőműves és építész kell.

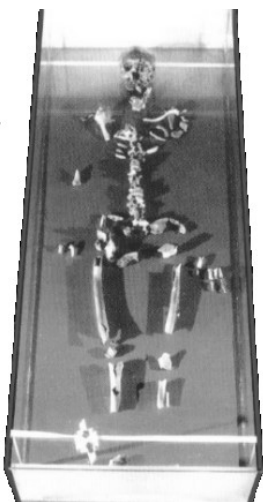
A különböző források több időpontot is megadnak, növelve a bizonytalanságot: AD 45, 50 és 52. Az elmélet szerinti évszámok: ÚR/AD 292, 297 és 299.

A lényeg, hogy jó néhány évvel a keresztrefeszítés után vagyunk.

A legendák szerint - Gondofer engedélyével - nagy sikerrel terjesztette Jézus tanításait India nyugati partvidékén. Kerala tartomány lakosságát körülbelül AD 55 - ÚR/AD 302 - körül térítette meg. Keleti partvidéki térítése során azonban Madrász környékén vértanúhalált szenvedett AD 72-ben, azaz ÚR/AD 319-ben. Itt, Majlapurban temették el. A sírja felett egy katedrális emeltek, a Szent Tamás-bazilikát, amely egyike annak a három katedrálisnak, amelyet Jézus egykori apostolainak sírja felett építettek.

Maradványainak sorsa:

Tamás földi maradványait AD 230 - ÚR/AD 477 - környékén hozták át Indiából és temették el a mezopotámiai Edessában (mai nevén Urfa). Innét 1258-ban vitték az itáliai Abruzzi tartomány Ortona nevű városába. Hitetlen Tamás csontváza a mai napig a Szent Tamás bazilikában látható. *Lásd a baloldali képet.* A csontváz antropológiai vizsgálata során megállapították, hogy egy viszonylag magas férfihoz tartoztak, (160 cm plusz/mínusz 10 cm) és halálakor 50 és 70 év közötti lehetett. A jobb arccsontjának törését a közvetlen halál előtt vagy utána ráért éles tárgy ütése okozta.

Tamás apostol egyik karcsontja az olaszországi Bari városának Szent Miklós templomában található egy ereklyetartóban. *Lásd a jobboldali képet.* A *Chronica Bari* szerint az ereklye állítólag 1102-ben került Bariba a Szentföldről visszatérő Baldwin Le Bourg által. Az ereklyetartó 1602-1618 körül készült, jobb kézben elszenvedett mártíromságának jelképét, a lándzsát tartja. A tartóban Tamás bal orsócsontja (Tom Higham) van, ami a relikviatartó keskeny ablakán keresztül látható. Szakértők 2009-ben megmérték az ortonai csontvázat, és összehasonlították a felkar hosszával, és megállapították, hogy azonos magasságú emberhez tartozhatnak. Az ortonai csontváznak hiányzik a bal alkarja, így kijelenthető, hogy a csontok ugyanazon személytől származhatnak.

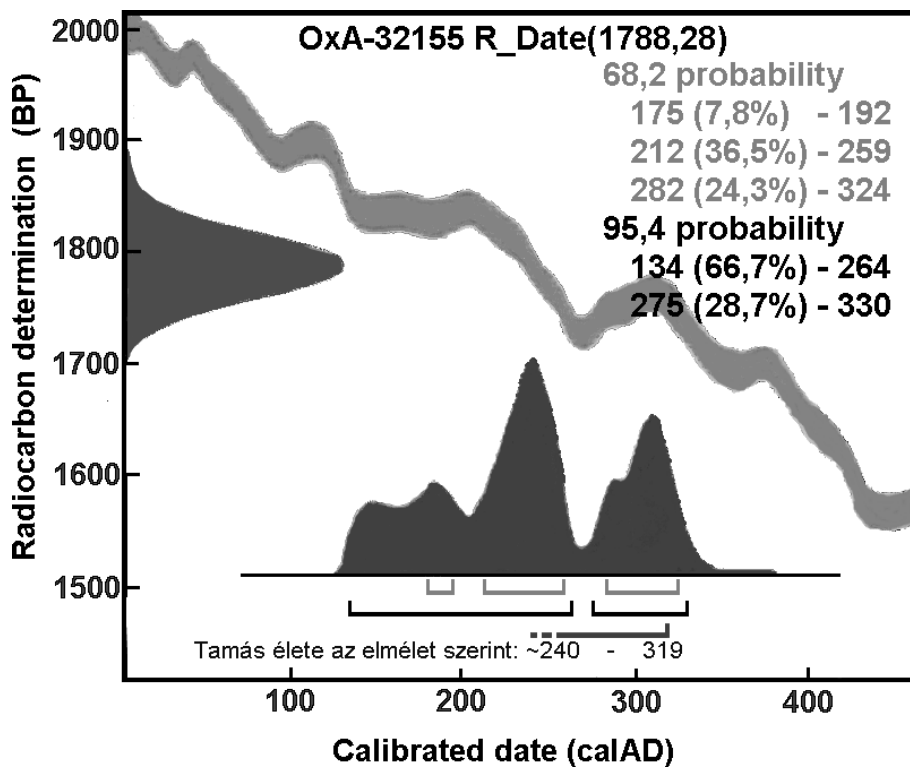
⁴ Dr. Adam Bradford: *The Jesus Discover* (2010)

A már említett Jézus kód című dokumentumfilmben (rendező: Carl Hindmarch) részletesen bemutatják, ahogyan Tom Higham oxfordi professzor mintát vesz a Hitetlen Tamásnak tulajdonított felkarcsontból. Majd az eredményvárás izgalmi következik és a csalódás képei. A mutatott adatok alapján a professzor kicsit csalódottan, de későbbinek ítéli a csontokat.

Pedig nincs oka a csalódottságra. Az elméletünk szerint az eredmény pontos. Egy kicsit ugyan szélesebb időtávot ad meg, de ezt nyugodtan írhatjuk a 247 évnél plusz rovására.

A vizsgálat eredménye, új megvilágításban:

A következő oldali diagram 'A Jézus kód' című dokumentumfilm sorozat Hitetlen Tamásról szóló epizódjában látható adatok alapján készült. A diagram két valószínűségi tartományt ad meg, egy 95,4 százalékos és egy 68,2 százalékos. Az egyes tartományok több szakaszra vannak bontva. A nagyobb valószínűségi tartomány 134-330 közé teszi, ez 194 év. A kisebb pedig 175-324 közé, ami 149 év. Hitetlen Tamás korát és halálának idejét külön jelöltük a diagramon, ami az elméletünk szerint ÚR/AD 319-ben (AD 72) történt.

Nem ismerjük, hogy Tamás melyik évben született, ezért Jézus születési évétől adtuk meg a valószínűsíthető tartományt. A csontváz antropológiai vizsgálata szerint 50-70 év között lehetett halálakor, ami megfelel az adatoknak.

A fejezetben eddig azzal foglalkoztunk, hogy a pártus időszámítást és a valódi Jézust összekapcsoljuk, megtaláljuk a helyét és szerepét a kijavított kronológiájú történelemben. A húsvéttábláról szóló fejezet végén állítottuk, hogy találtak valami ijesztően kellemetlent a keresztény kultúrára nézve.

Az akkor feltett kérdésre, hogy miért volt szükség az értelmetlennek látszó hamisításra, a megfeszítést túlélő Jézusban lényegében megtaláltuk a választ.

5. Összefoglaló megállapítások

Az alapkérdés: Ha a pártus időszámítás neve az Úr időszámítása és Jézus előneve valamint megszólítása is Úr volt, akkor Jézus pártus származású volt? Sőt: pártus királyfi vagy herceg, hiszen maguk a napkeleti bölcsek azonosították születésekor a Regulus csillaggal?

A pártus Jézus: A gondolat ugyan nem előzmény nélküli, de az elméletben kizárólag az Úr megnevezés miatt vetődik fel a kérdés.

A felidézett részletek arra utalnak, hogy az Úr Jézus a pártus birodalom uralkodó családjának rokonságához tartozott. Vitathatatlan tekintélye pedig ebből a tényből ered.

A napkeleti bölcsek pedig egy királyt, krált, malka-t, arká-t kerestek. Egy pártus uralkodóházi leszármazottat.

Jézus pártus származását vállalja Pilátussal történő párbeszédük során: Az én Királyságom nem ebből a világból való.

Ezután Pilátus mindent megtett, hogy mentse Jézust. Miután kudarcot vall, egy méltatlan - rabszolgák esetében alkalmazott - de az első napot túlélhető kivégzési formát választ, a keresztfeszítést.

A keresztfeszítés: Jézus megfeszítésének folyamata sokban más volt a szokásosnál. Az egész eseménysor arra utal, hogy ne fárasssák el és kerüljék a végzetes sérüléseket.

Mirhás bort itattak vele, ami ismert gyulladáscsökkentő, fertőtlenítő gyógyszerként használtak akkoriban.

A katonák eltörték a két lator lábát, de Jézusét nem. A dárdával ejtett seb pedig elkerülte a létfontosságú szerveket.

Jézus testét leszedték, holott ez nem volt szokás. Ez része volt a büntetésnek. A testet átadták esszéus Arimathiai Józsefnek, aki egy sírnak sosem használt helyre viszi.

A feltámadásról: Aki feltámadt, az nem halt meg. A klinikai halál állapotából visszatérők tovább élnek életüket, sokszor teljes fordulattal korábbi életfelfogásukhoz képest. Jézus is feltámadt és továbbélte életét.

A tanítványai talákoztak vele. Látták sebeit, ember volt. Damaszkusz útján Pálra térítette Sault, távol attól a helytől, ahol a tanítványok utoljára látták.

Hazafelé tartott - illetve menekült üldözői elől - kísérelve a pártus uralkodó védelme alá. Nem halhatott meg. Halála vagy Jeruzsálem pusztulását okozta volna, vagy birodalmi szintű konfliktussal fenyegetett volna Róma és a pártusok között.

Az őrség története Péter apokrif evangéliuma alapján: Az őrséget csak három napra kérték, hogy ne derüljön ki, Jézus él a halálos ítélet ellenére. Ismét megjelenik Petronius centúrió, hogy a beavatottak száma minél kisebb legyen.

Az őrség harmadik napján érkeztek meg a sérült Jézust menekítők, amivel létrehozzák az isteni eredetű feltámadás misztikumát.

A római katonákon kívül a helyiek is örködtek. Az őrség tagjai nem lépnek közbe, csendes szemlélői az eseményeknek.

Az éjszaka során jelentik az eseményeket Pilátusnak. Pilátus válasza pedig a megkönnyebbülés szava volt.

Hitetlen Tamást - neve az arámi Taumá vagy Tóma-ból ered, ami ikret jelent - a szénizotópos vizsgálat abba a korba teszi, ahol az Úr Jézus az elmélet szerint élt.

II. A VALLÁSALAPÍTÓK PÁRHUZAMAI

A keresztfeszítést túlélő, pártus származású Jézus gondolata felvet pár további kérdést. Talán a legfontosabb: milyen név alatt élhette tovább életét? Feltehetőleg folytatta, amit Jézusként elkezdett, ezért egy prófétát kell keresnünk a pártus uralkodó család rokonságából. Egyet ismerünk a közeli korból. A manicheizmus megalapítóját, anyja révén a pártus rokonságból származó Manit.

Ráadásul rendkívül érdekes hasonlóságokat fedezhetünk fel a két vallásalapító életrajzi adataiban. Ebben a fejezetben vizsgáljuk meg azokat az elképesztő párhuzamokat, amelyek a mai téves időszámítás szerint, több mint kétszáz éves különbséggel élt vallásalapítók, Jézus és Mani életét fura mód összekötik.

1. Mani és a manicheizmus

Mani, (görögösen Manész vagy Manikhaiosz, latinosan Manes vagy Manichaeus, illetve szír nyelven Mani Hayya), a manicheus vallás alapítója, akit a „Fény apostola”-ként és a legnagyobb „Megvilágosító”-ként tiszteltek. A tanítása szerint a világ a szellem és az anyag, vagyis a jó és a rossz keveréke. A manicheizmust a kereszténység egyik „eretnek” változatának tartották, valójában önálló vallás volt.

Mani születésének évét Al-Biruni művéből ismerjük, aki 973 és 1048 között élt az egykori pártus birodalom (Khwarazm) területén. A perzsa polihisztor világvallásokról szóló művében Mani születésének évét a babilóniai időszámítás 527. évére teszi. Ez az egyetlen forrás Mani születésének évről. A babilóniai időszámításra később még visszatérünk.

Mani életrajza sokáig homályos volt. 1969-ben Felső-Egyiptomban találtak egy 400 körül írt, görög nyelvű pergamen kódexet. A 4,5 x 3,8 cm-es irat a Kölni manicheus kódex címen ismert, és jelenleg a Kölni Egyetemen található. Innen származik neve. A kódex a legmegbízhatóbb forrás, amely információkkal szolgál a fiatal Mani életéről.

Mani élete a forrásokra alapozva

A babilóniai időszámítás 527. évére alapozva számolták ki Mani születési évét, így AD 216-ban született, Szeleukid-Ktesziphon közelében. Egy kínai forrás alapján április 14-én, ami Buddha születésnapja is. Ezért több szaktudós kétségbe vonja, mivel valószínűleg asszociációról van szó.

Arisztokrata családból származott, anyja révén Mani rokonságban volt a parthus királyi családdal, neve Mariam. Apja Patik (középperzsa Pattug, görög Pattikosz, arab Futtuq) zsidó, csatlakozott egy zsidó-keresztény bemerítő szektához, az elkhaszaitákhoz, vagy más források szerint egy gnosztikus keresztény szektához. Jellemzően szigorú aszketikus életvitelüket Mani sajátjává tette élete során. A szülőföldjén nőtt fel, és az arámi nyelv keleti változatát beszélte.

Két kinyilatkoztatást kapott élete során, az elsőt tizenkét éves korában. A másodikat 24 éves korában, amikor egy angyal megparancsolta neki, hogy álljon ki a nép elé, s nyilatkoztassa ki hittételeit. A második után önálló egyház megszervezésébe kezdett. AD 240 körül indiai útra indult, ahonnan buddhista eszmékkel tért vissza. Visszatérve Mani tanítványokat gyűjtött maga köré, már

életében Egyiptomtól Horászáig elterjedtek tanai. Nagyobb fontossággal bíró városai, ahol aktívabb volt, Ktesziphon, Naser, Ganzak és Pharat (India).

Kezdetben akadálytalanul terjesztette tanait, később azonban ellene fordultak és megvádolták. Elítélték és bebörtönözték. Huszonhat napi megpróbáltatás után, amelyet követői „a Megvilágosító passiójá”-nak vagy Mani „megfeszítésének” neveztek, elbúcsúzott tanítványaitól, és meghalt. Halálának körülményei ennek ellenére szintén homályosak. Egyes források szerint AD 274-ben, mások AD 276/277-re teszik. A helyszín Gundésápúr, szír nyelven Beth Lapat.

Az Encyclopadia Iranica Maniról szóló fejezete Ibn al-Nadim, Ketab al-Fehrest című munkájára hivatkozva írja, hogy Mani jobb lába maradandóan sérült:

„néhány ember arról számolt be, hogy a lábai deformálódtak, és azt mondják, hogy a jobb láb”

Mani hitvallása

Mani a próféták Ádámmal kezdődő, Buddhát, Zarathustrát és Jézust is magába foglaló hosszú sora beteljesítőjének tekintette magát. Evangéliumában leírja, hogy ő a Messiás által jó hírként ígért Paraklétosz és ő a próféták pecsétje. Az igaz vallás korábbi kinyilatkoztatásait korlátozott érvényűeknek tartotta, mivel azok egy nyelven és egy néphez szóltak, ráadásul későbbi híveik szem elől tévesztették az eredeti igazságot. Mani a minden más vallást felváltó egyetemes üzenet hordozójának tekintette magát. A torzítások elkerülése és a tan egységének megőrzése érdekében hitelveit írásban rögzítette, és ezeket az iratokat még életében kánonba foglalta.

Hirdette a mohóság és a szenvedély megzabolázását, a világ elutasítását és az iránta való közömbösséget, a meg nem szűnő böjtölést és alamizsnálkodást. A kiválasztottaknak vagy igazaknak nevezett híveinek megtiltotta, hogy bármit is szerezzenek, kivéve egy napi táplálékot és egy évre elegendő ruházatot. Megszabta, hogy kerülni kell a nemi érintkezést, s mindig úton kell lenni a világon igehirdetés és útmutatás végett (misszió). A hallgatóknak nevezett követőinek – akik követték hívását, de a világi dolgoktól nem szakadtak el – javaik egytizedét kellett alamizsnaként odaadni, életük hetedrészében böjtölni, egyetlen asszonnyal megelégedniük, és az igazakat segíteniük, bajukat enyhíteniük.

A manicheizmus terjeszkedése

A manicheus egyházra kezdettől fogva a buzgó - az egész világra kiterjedő térítő szándék volt jellemző. Mani sürgette, hogy írásait fordítsák le minél több nyelvre, és nagyszabású missziós programot szervezett. A manicheizmus gyorsan terjedt nyugatra. Egyiptom felől elterjedt Észak-Afrikában (ahol az ifjú Augustinus, a későbbi Szent Ágoston is időlegesen áttért rá), és AD 300 után nem sokkal elérte Rómát is. A IV. században ért a csúcspontra nyugati terjeszkedése: Dél-Galliában és Hispániában is virágzott a manicheus egyház. A keresztény egyház és a római állam heves támadásainak eredményeként azonban az V. század végére csaknem teljesen eltűnt Nyugat-Európából ez a hit, a VI. században pedig a birodalom keleti tartományaiból is.

A manicheizmus már Mani élete során hódított a perzsa Szászánida Birodalom keleti tartományaihoz. Magában Perzsiában a manicheus közösség a súlyos üldözések ellenére is egészen addig megmaradt, mígnem a X. században a muszlim Abbászidák kezdeményezték a támadások miatt az egyház vezetője Szamarkandba (ma Üzbegisztánban található) helyezte át a székhelyét.

A vallás keleti irányú terjeszkedése már akkor megkezdődött, amikor a VII. század elején Kína meghódította Kelet-Turkesztánt, s ezzel újra megnyíltak a karavánutak. Egy manicheus misszionárius már 694-ben eljutott a kínai udvarba, és 732-ben császári rendelet engedélyezte a vallás szabad gyakorlását Kínában. Amikor Kelet-Turkesztánt a VIII. században meghódították a török ujgurok, egyik vezetőjük felvette a manicheus hitet, és az állam 840-ben bekövetkezett bukásáig ez maradt az államvallás. A manicheizmus Kelet-Turkesztánban valószínűleg egészen a XIII. századi mongol invázióig tovább élt. Kínában 843-ban betiltották, de az üldözések ellenére legalább a XIV. századig fennmaradt.

A középkori Európában az ún. neomanicheus szekták formájában ismét felszínre bukkantak a manicheizmushoz hasonló tanítások. A paulicianusok (Örményország, VIAD), a bogumilok (Balkán, X. sz.), valamint a katarok vagy albigenek (Dél-Franciaország, XIAD) hite sokban hasonlított a manicheizmusra, amely valószínűleg hatott is rájuk. Nehezen bizonyítható azonban, hogy közvetlen történelmi kapcsolat fűzte volna őket Mani vallásához. Mani vallása brutális és véres üldözések ellenére fennmaradt egy ezredéven át. *(Forrás: Terebess Ázsia Lexikon)*

A manicheizmusról

Mani valóban ökumenikus és egyetemes vallást akart alapítani, amely integrálta volna a korábbi, főleg Buddha, Zarathustra és Jézus nevéhez fűződő kinyilatkoztatások „részleges” igazságait. A pusztán szinkretizmuson túl azonban egy olyan igazság kinyilatkoztatására is törekedett, amelyet sokféle formában lehet átültetni az őt befogadó kultúrákba. A manicheizmus ennek következtében a kulturális kontextustól függően egyaránt hasonlíthat az iráni és indiai vallásokra, a kereszténységre, a buddhizmusra és a taoizmusra.

Lényegét tekintve a manicheizmus a gnoszticizmus egy fajtája. A gnoszticizmus dualisztikus vallás volt, amely a spirituális igazság különleges tudása (gnószisz) révén ígért üdvözülést. A gnoszticizmus többi formájához hasonlóan a manicheizmus is azt tanította, hogy az e világi élet elviselhetetlenül fájdalmas és gyökeresen gonosz. A belső világosság avagy gnószisz azonban felfedi, hogy az isteni természetben osztozó lélek az anyag gonosz világába hullott, és a szellem vagy értelem (nousz) segítségével meg kell menteni. Önmagunk ismerete azon igazi lényünk felfedezését jelenti, amelyet addig elhomályosított a testtel és az anyaggal való keveredésből fakadó tudatlanság, ill. az önmagáról való tudás hiánya. A manicheizmusban az önismeret azt jelenti, hogy valaki saját lelkét az isteni természet részének és a transzcendens világból származónak tekinti. A tudás lehetővé teszi, hogy az egyén felismerje: noha az anyagi világban kell élnie, nyomorúságos körülmények közepette, örök és immanens kötelek fűzik továbbra is a transzcendens világhoz. Így hát a tudás az üdvözülés egyetlen módja.

Az emberi lét, Isten és a világmindenség igaz természetének és küldetésének üdvözítő ismeretét a manicheizmus bonyolult mitológiában fejezi ki. E mitológiát minden részletében egyetlen gondolat hatja át: a lélek elbukott, elvegyült a gonosz anyaggal, majd a szellem vagy értelem felszabadítja. A mitikus történetnek három szakasza van. A régmúltban még elkülönült egymástól a két szögesen ellentétes szubsztancia - a Lélek és az Anyag, a Jó és a Gonosz, a Fény és a Sötétség. Ezt követi a középső (a jelennek megfelelő) periódus, amelynek során a két szubsztancia összekeveredik. A harmadik, eljövendő korszakban az eredeti kettősség ismét visszaáll. Az igaz ember lelke halálakor

visszatér a Paradicsomba. A testi dolgokhoz ragaszkodó ember lelke viszont arra ítéltetik, hogy testek sorozatában szülessen újjá.

Csak a hívők egy kis része követte a manicheizmus által megkövetelt szigorúan aszketikus életmódot. A közösség így két részre oszlott: a kiválasztottakra, akik képesnek érezték magukat a szigorú törvények betartására, és az egyszerű követőkre, akik munkával és alamizsnákkal támogatták a kiválasztottakat.

A manicheus szertartásoknak az imák, az alamizsnálkodás és a böjtölés voltak az alapelemei. Közösségi életük fontos részét alkotta még a gyónás és a himnuszénekzés. A manicheus szentírás kánonjába hét, Maninak tulajdonított, eredetileg szír nyelven írott munka tartozott. A manicheizmus középkori kihalásával elveszett iratok egy részét sikerült újra felfedezni a XX. században a kínai Turkesztánban, ill. Egyiptomban. *(Forrás: Terebess Ázsia Lexikon)*

2. Az életrajzi adatok párhuzamai

Az alábbi összehasonlító táblázatban láthatóak azok az adatok, amelyeket mindkettőnél azonosnak vagy hasonlóknak lehet tekinteni.

	<u>Jézus</u>	<u>Mani</u>
Származása:	pártus rokon, herceg	pártus rokon, herceg
Hitéleti szerepe:	vallásalapító	vallásalapító
Anyja neve:	Mária	Mariam (pártus rokon)
Apja neve:	a zsidó származású József	a zsidó származású Pattiq
Született/Meghalt:	Betlehem	Beth Lapat
Anyanyelve:	arámi és héber	arámi és héber
Első vallási közössége:	zsidó-keresztény benerítő közösség	zsidó-keresztény benerítő közösség
A közösség neve:	esszénusok	elkhaszaiták
Hasonló nevű helyeik:	Názáret (an-Nasiri, Nasrath)	Naser
Elhívásai:	12 évesen	12 és 24 évesen
Testi sérülések:	keresztrefeszítés nyomai	lába maradandóan sérült
Ikertestvér:	Tamás (Didymos)	Didymos
Megnevezésük az írásokban:	Úr Jézus	Úr Mani (arámiul: Mar Mani)

Mielőtt a párhuzamokat sorba vennénk, vizsgáljuk meg azokat az adatokat, amelyek határozott eltérést mutatnak:

A mai, hibás időszámításunk szerint Jézus BC 7-ben született, Mani pedig a babiloni időszámítás 527. évében. Ez az egyetlen adat Mani születési évéről, amit körülbelül ÚR/AD 1000. év táján vetett papírra al-Biruni⁵. A hibás időszámításban ez az AD 216 lenne. Itt 223 év lenne a két vallásalapító között.

A helyes időszámításban (ÚR/AD) Jézus születése 247 évet előrejön és ÚR/AD 240 lesz. Ha ugyanaz lenne a két személy, akkor Mani 527-es születési évének azonosnak kellene lennie az ÚR/AD 240. évével. Al-Biruni pedig egyértelműen babiloni időszámítást ír.

Ezzel az időszámítással az a baj, hogy túl sok neve van. Alapból a szeleukida időszámítással szokás azonosítani. További nevei az okmányok érája, illetve Nagy Sándor nevéhez is kötik, Alexander érája néven. Nem csodálkoznék, ha a téves kronológia rendbetétele után előbukkanna egy valódi babiloni időszámítás.

Mivel nincs más megerősítő forrás, az évszám téves is lehet. Nem követünk el nagy hibát, ha körülbelül nyolc évszázaddal az események után leírt egyetlen adatot kétségbe vonunk. Főleg, hogy tudjuk, az egész korszak kronológiája hibás.

A forrásokban fellelhető nevekről a következőket ajánlatos tudni: szinte minden név több, különböző alakban fordul elő, jellemző, hogy ahány forrás, illetve ahány nyelv, annyi alak.

Legjobb példa rá Mani apjának neve. Következő formában látjuk viszont a forrásokban: Pattiq, közép-perzsa Pattug, görög Pattikosz, arab Futtuq és még a perzsa Babak-t is említi az arab forrás, a Fehrest (apa jelentéssel). A kölni kódexben "ptty" olvasható, ez az arámi, illetve szogd nyelvi alakban Patti. Ezért a neveknél a hasonló alakot azonosnak veszem.

⁵ Abu Rayhan Muhammad ibn Ahmad al-Biruni, iráni tudós és polihistor (ÚR/AD 973-1048) A forráselemzés szerint al-Biruni két uralkodóhoz viszonyítva adja meg az évszámot, és nem egy konkrét számot idéz egy adott forrásból. Maga a konkrét szám Mani 25-ik életéve, amikor is egy megnevezett uralkodó elfoglalja Hatrát.

Következzenek azok az adatokat, ahol kisebb eltérés tapasztalható:

A nevek: az anyja nevében lévő eltérés Mária/Mariam a különböző forrásoknak tudható be. Ezek a mai korban is ugyannak a névnek változatai. Az apja nevééről - József/Pattiq - pedig már beszéltünk. Annyit még hozzá kell tennünk, hogy zsidó származású mindkettő, és Mani apjának héber nyelvű változata nem ismert.

Érdekes adat kapcsolódik Józsefhez a közelmúltból: Dr Adam Bradford 2010-ben kiadott „*The Jesus Discover*” című könyvében leírja, hogy József foglalkozásának görög nyelvű alakja, a *tekton*, valójában építész, építőmestert jelent és nem ácsot. Ez azt is jelenti, valójában tehetsős, nagytekintélyű ember volt. Megerősítheti az állítást a tehetőségről az a tény, hogy Mária pártus előkelőség volt.

A Jézus születésének és Mani halálának nevei közti hasonlóság - Betlehem/Beth Lapat - vitathatatlan.

Anyanyelvüknek pedig mindkettejükénél egyértelműen az arámi van megadva, de valószínűleg több nyelvet ismertek, így az apa révén a hébert is.

A zsidó-keresztény bemeztető közösség nevei szintén hasonlóak: esszénusok/elkhaszaiták. Több forrás is jelzi, hogy Keresztelő János és Jézus is az esszénusok közé tartozott. Mani forrásai megjegyzik, hogy szülei az elkhaszaitákhoz, vagy valamilyen „*hasonló*” nevű keresztény szektához csatlakoztak, még Mani születése előtt.

Aktívabb életterük között szintén van hasonlóság: Názáret (arab:an-Nasiri, héber:Nasrath)/Naser. A Názáreti Jézus egyik megnevezése Jézusnak. Magáról a *Naser* nevű helyről nincs adat, hogy valójában hol terülhetett el.

Elhívásaik: az első egyezik, mindketten 12 évesen kaptak egy jelet. Mani 24 évesen kapja a következőt és indiai körútra indul. Jézusról viszont semmit nem tudunk 30 éves koráig, amikor is megjelenik Keresztelő Jánosnál. Hol volt addig? Tehetsős szülők gyermekeként, tanították? Utána pedig Indiában? Keleti források szerint - amelyeket gyakran ellentmondásosnak, tévesnek tartanak és megtagadnak (itt-ott talán nem is ok nélkül) - Jézus eljutott Indiáig. Sőt, az is felmerült egyes források szerint, amit itt is állítok, hogy túlélte a keresztrefeszítést és folytatta térítői munkáját.

A keresztrefeszítés sérülései: valószínűleg sokáig, de lehet, hogy élete végéig viselte a feltámadott Jézus a nyomait. Lábsebeiről nem sokat írnak a források, de Maninak sérült volt a jobb lába az arab Fehrest szerint. Ez lehetett a keresztrefeszítés által okozott sérülés. Péter evangéliuma szerint, az érte jövő embereknek támogatniuk kellett.

A keresztény források Maniról

A korabeli keresztény források kevésbé informatív, sőt rosszindulatúan félrevezető adatokkal számolnak be Mani életéről⁶ - ugyanakkor az elmélet szempontjából nem teljesen haszontalanul. Torzítva, de visszaadnak számunkra jónéhány érdekes adatot⁷. Például ezt a mondatot:

„...*Mani először egy frusztrált keresztény pap volt, aki aztán elbukott, és létrehozta saját eretnek tanításait*”⁸

⁶ Hegemonius Acta Archelai (szerk. Beeson, 1906; tr. Vermes, 2001;)

⁷ ENCYCLOPEDIA IRANICA

⁸ Henning, 1936, 84-85. o. = ua., 1977, I, 397-98. Klein, 1997, 201-16. o.; hitelesnek fogadta el még Merkelbach, 1986a, 7. o.

Meghökkenítő mondat, ha arra gondolunk, hogy mit is szeretnénk bizonyítani:

Tulajdonképpen azt állítja, hogy Mani életének két szakasza volt, amelyből az elsőnek köze volt a kereszténységhez, ahol valamiféle frusztráción esett át, majd bukással végződött. Csak nem üldöztetéssel, megkínzással, keresztrefeszítéssel és végül meneküléssel? Mintha Jézusról szólna a fáma.

Mindezek után kijelenthető-e, hogy a pártus birodalomba visszatérő Jézus Maniként folytatta tevékenységét?

Nem tudom, de nem is lenne bölcs dolog állást foglalni, egyelőre. Ugyanakkor túl sok az egyezés ahhoz, hogy a két nagyformátumú vallásalapító párhuzamát egyértelműen tagadni lehessen, tudván, hogy a kronológia, amelyben elhelyezték őket, több mint problémás.

Emellett felvetődhet az a gondolat is, hogy valamelyik vallásalapítót ruházták fel a másik életrajzi adataival. Kérdés, hogy ebben az esetben ki a hiteles történelmi személy és ki az alteregó?

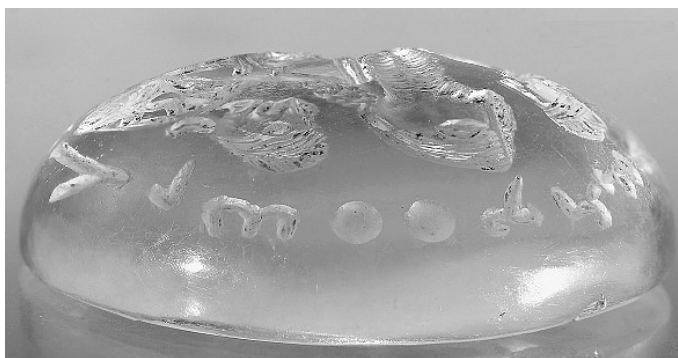
Az életrajzi adatok párhuzamai erős lábakon állnak, de mégiscsak közvetett módon kapcsolják össze Jézus és Mani személyiségét. Jó lenne egy határozottabb, mondjuk Manitól származó kijelentés, hogy Ő valójában Jézus, ami megerősítené a - talán túl merésznek is mondható - felvetést. Ez a következő fejezet témája.

3. A próféta pecsétjének felirata

A közelmúltnak mondható korban több manicheista forrás került elő. Például a már említett kölni manicheista kódex. Emellett előkerült egy különleges lelet, egy kristályból vésett pecsét, amely 1896-ban került eladásra Párizsban, jelenleg a Franciaországi Nemzeti Könyvtár drágakő gyűjteményében található. A pecsét a közelmúltig elkerülte a kutatók figyelmét, míg ki nem derült, hogy Mani ezt az ősi kristálypecsétet használta az írásainak hitelesítéséhez, leveleinek lezárására.

A pecsétről Gulácsi Zsuzsanna, az Összehasonlító Kulturális Kutatások professzora adott ki egy részletes tanulmányt és jelentette meg 2011-ben „*A próféta pecsétje*”⁹ címmel. A képeket és az adatokat az ő munkájából kölcsönöztem.

Mani pecsétje kb. 29 mm-es átmérőjű és 8 mm magas kvarc korong, amit valószínűleg egykor arannyal borítottak, megkönnyítve használatát. Az egyik oldalán lapos, a másikon domború. A bemélyedő véset pozitív képet hoz létre a lenyomaton, a pecséten.¹⁰

A pecsét kerületén egy arámi felirat fut körbe. A középső alak valószínűleg Mani, akit két alak veszi körül, feltehetőleg tanítványai. A professzornak a pecsét manicheus eredetét az alakok más pártus pénzérmékkal történő összehasonlításával és arámi írásjegyek beazonosításával meggyőzően sikerült bizonyítania.

Jól látható, hogy a pecsét egy részén sérült, de a feliratot sikerült értelmezni. A körbefutó szöveg latin karakterekkel, Gulácsi Zsuzsanna tanulmánya nyomán.

⁹ A tanulmány eredeti címe: Zsuzsanna Gulácsi: The Prophet's Seal: A Contextualized Look at the Crystal Sealstone of Mani (216–276 c.e.) in the Bibliotheque nationale de France (Northern Arizona University, Flagstaff)

¹⁰ A képek forrása: Zsuzsanna Gulácsi: The Prophet's Seal című tanulmánya.

A sérült részen szövegelemzéssel három karaktert illesztett be a professzor. Egy vesszőt, a Mani szó M-jét és egy h a Messiás szó végére. Ide kapcsolódik egy kisebb vita, ahol a hiányzó karakterek helyére a Mar kifejezést javasolták, ami arámi nyelven Urat jelent. A 'Mar Mani' forma ugyan megjelenik Mani több levelében, de az ötletet elvetette Gulácsi professzor - okkal - mivel a Mar kifejezés karakterei itt egyszerűen nem férnek el.

A látható arámi karakterek:

m'ny šlyh' d-yyšw' mšyh'

A beazonosított, lefordítható szöveg:

Mānī šelīhā d-Išō' mešīhā

A beazonosított szöveg szavainak jelentése:

Mani Apostol Jézus Messiás

A Messiás görögül Krisztosz. A Jézus (Iszá) szó előtti d- a birtokost jelöli. Ezek alapján a szöveg értelmezése:

Mani, Jézus Krisztus apostola

Eddig követtük Gulácsi Zsuzsanna professzor elemzését. A szövegértelmezés hasonló a manicheista forrásdokumentumokban megtalálható és lefordított kezdőmondatokhoz, kisebb eltérésekkel.

4. A próféta pecsétjének saját olvasata

Mivel „A FELISMERÉS KORA” fejezete más szempontok szerint tárgyalja Jézus és Mani kapcsolatát - hipotézisünk szerint ugyanannak az embernek két életszakaszáról van szó - ezért értelmezésünknek itt-ott más irányt kell vennie, érthetően megtartva azt a jogot, hogy saját magunk felé hajoljon a kezünk, és az elméletünket megerősítsük.

Az egyik legfontosabb váltás, hogy a felirat kezdő szava más is lehet, mint a professor tanulmányában megadott Mani kifejezés. Alább egy elforgatott képrészlet a véset leghosszabb karakteréről. A képen látható hosszú jel - az *alef* - amire korabeli szóközként tekinthetünk, és a vesszőt helyettesíti az értelmezésben.

Kövessünk végig egy gondolatmenetet, hogyan is történik a szöveg felvitele egy pecsétre:

A felirat vézése az esetek többségében a következőképpen zajlik: a szöveget összeállítják, és ahogy lehet, elrendezik a felületen, mintának esetleg egy könnyen formázható anyagot használva (agyag, viasz, stb.). Az elrendezés után a vésnök elkezd felvinni az első szó első betűjével és szépen halad körbe.

Nem tudni, milyen módszerrel osztja el a szöveget, de feltehetőleg az igen kemény anyag miatt vézés közben itt-ott változtat az elosztáson. A pecséten látható is az eltérő méretű elosztási hézag az egyes szavaknál. Amikor kész a szöveg, marad egy üres szakasz, ahol egy zárókarakterrel - ami akár egyszerű díszítőelem is lehet - összeköti a mondat végét és elejét, figyelve az osztási hézagra.

Ezt biztonsági elemnek is lehet tekinteni, hogy oda később ne lehessen beírni semmit. Ez itt az *alef*, amit pont akkorára véstek be, hogy kitöltse az üres részt, körülbelül azonos távolságra elosztva a két befoglaló karaktertől, mint ahogyan látható is a képen.

Nem tudjuk, hogy a vézés ebben a sorrendben zajlott-e. Lehet, hogy egy jól formázható minta alapján a zárókarakterrel kezdett, vagy valami mással. Azonban az semmiképp sem logikus, hogy szöveg közben a többi szóköztől jelentősen eltérő méretű elválasztó jelet vés be, állítólag két összetartozó kifejezés közé - mint itt a Jézus és a Messiás szó - szinte ötletszerűen megbontva a harmóniát. Ezt erősíti meg, hogy a Mani szóval kezdődően jól láthatóan összesűrűsödnek a jelek, mintha azt a részt külön kellene értelmezni.

A leírtak alapján a felirat kezdő szava nem a Mani, hanem a Messiás. A felvésett szöveg új rendje, pedig a következő:

Messiás Mani Apostol Iszá

Azonban ebben a formában - *Messiás Mani, Jézus apostola* - nincs ismert forrás, annak ellenére, hogy Mani valóban prófétának tartotta magát. Talán nem is értelmezhető a "Messiás Mani" kifejezés. Az ismert szövegek többségében a következő formák fordulnak elő: az "Úr Mani" (*Mar Mani*), az "(Én) Mani" vagy egyszerűen csak a "Mani" alak.

Az új adatok birtokában elemezve az egész pecsétet, felmerül egy érdekes meglátás: nem biztos, hogy a szöveget egy kerek mondatba kell befoglalni. Lehetne két külön értelmezhető kifejezésre bontani.

Mani, több forrás szerint, önmagát a „*próféták pecsétjének*” nevezte. Ez pedig egy pecsét, Mani pecsétje. Rajta három, egymásra igencsak hasonlító alak - egy domináns az előtérben és két hátsó, szimmetrikusan - körbefutó szöveggel. Akár át is nevezhetjük a „*próféták pecsétjének*”. A pecséten látható alakok pedig próféták, azaz messiások.

Mani három próféta utódjának, mintegy kifejeződésének tartotta magát, Buddhának, Zarahustrának és Jézusnak. A két háttérben lévő alak Buddha és Zarahustra, középen pedig Jézus. Ha Jézus és Mani azonos személy, elég három alak.

A sérült Messiás felirat pedig lehet többes számú is, azaz Messiások, vagyis próféták. Az arámi nyelvű Messiás többesszámú alakja:

mšyh' n

A Messiás(ok) felirat pedig pontosan a véset alakjai alatt kezdődik. Már korábban volt róla szó, hogy a Mar (mry), az Úr szó nem fér el helyhiány miatt a m'ny kifejezés előtt. A mšyh' n alak pedig rövidebb, főleg úgy, hogy a vessző (alef) és az n összevonhatóak.

Alább az újrászámozott karaktereket ábrázoló kép. Kérdőjelekkel lett jelezve a feltételezhetően hiányzó három karakter, amelyek az új értelmezés szerint a „h' n” alakú lehet. A felső vesszővel jelölt *alef* gyakran összevonódik a következő betűvel, itt az *n*-el, így elegendő helyet ad a hiányzó törött rész.

A látható arámi karakterek új sorrend szerint:

mšy(...) m`ny šlyh` d-yyšw`

A beazonosított, lefordítható új szöveg az arámi messiások szöveggel kiegészülve:

mšyh`n Mānī šelīhā d-Išō`

A beazonosított szöveg szavainak jelentése:

Messiás(ok) Mani Apostol Jézus(é)

Ezek alapján az új szöveg magyar értelmezés szerint:

Messiás(ok) - Mani, Jézus apostola

A pecsét Manira vonatkozó mondata tulajdonképpen nem sokat változott. A "*Mani, Jézus apostola*" és a "*Mani, Jézus Krisztus apostola*" jelentése ugyanaz. A kifejezést többféleképpen is lehet értelmezni, mint általában a régi írások közül a legtöbbet. Főleg azokat, amelyeknél nincs kiegészítő szövegkörnyezet.

Az egyik értelmezés, hogy *Ő Jézus követője és tanainak hirdetője*. Ezt tudjuk, hogy így nem teljesen igaz. Tudatosan hozott létre egy olyan univerzális alapokon nyugvó vallást, amely ötvözte a kereszténység, a zoroasztrizmus és a buddhizmus hitelveit. Nem hiszem, hogy csak egy prófétát emelt volna piedesztálra.

A másik, hogy *Ő Jézus Krisztus apostola, egyszemélyben*. Vagyis az életben maradt, illetve a feltámadt Jézus, aki továbbélte életét, Maniként. Ezt erősíti meg, hogy a manicheista iratokban Jézus egyértelműen a legnépszerűbb figura. Jézus keresztrefeszítéséről pedig sehol nincs említés, annak ellenére, hogy a kereszténység tanaiban ez a központi elem. Talán azért, mert megalázó, méltóságot sértő büntetésnek számított akkoriban. A szenvedő Jézus alakja viszont komoly szerepet kap.

Mani kötődését Jézus szellemiségéhez erősíti meg, hogy Mani saját magát Jézus Paraklétozszaként azonosította. A korai keresztény egyház egyik történetírója, Eusebius szerint :

„Mani egy örült, akit az ördög szállt meg, ... Krisztusnak mondta magát, mondván, hogy ő a Paraklétozsz”

János evangéliumában Jézus megígéri tanítványainak, hogy vigasztalót küldi távozása után. Jézusként nem térhetett vissza, hiszen üldözték, de Maniként igen. Ugyanakkor, ha Mani ezt több mint kétszáz év múlva jelenti ki, egyrészt értelmetlen, hiszen a bánkódók már mind halottak, másrészt ennyi év után fennhéjzásnak tűnik, ami nem illik bele a róla kialakult arculatba. Jézus pedig a vigasztalóról szóló mondatokban folyamatosan Atyjáról beszél, az élő Istenről, azaz a pártus uralkodóról, aki majd helyette küld valakit.

5. Összefoglaló megállapítások

Az alapkérdés: A keresztrefeszítést túlélő, pártus származású Jézus milyen név alatt élhette tovább életét?

Feltételeztük, hogy folytatta, amit Jézusként elkezdett, így akadtunk a manicheizmus megalapítójára, anyja révén a pártus rokonságból származó Manira.

A következő párhuzamokat találtuk a két próféta életrajzában: pártus rokonsághoz tartoztak, vallásalapítók, anyjuk neve hasonló hangzású, apjuk zsidó származású, anyanyelvük arámi, illetve a héber, zsidó-keresztény bemelegítő közösséghez tartoztak, ismert elhívásaik éve egyezik, a források ikertestvért jeleznek, megszólításuk azonos és több hasonló nevű helyeiket ismerjük.

A keresztény források szerint „Mani először egy frusztrált keresztény pap volt, aki aztán elbukott, és létrehozta saját eretnek tanításait”, ami szinte kimondja a Jézus és Mani közti kapcsolatot.

A próféta pecsétjének saját olvasata: Mani három próféta utódjának, mintegy kifejeződésének tartotta magát, Buddhának, Zarahustrának és Jézusnak. A két háttérben lévő alak Buddha és Zarahustra, középen pedig Jézus. Ha Jézus és Mani azonos személy, elég három alak.

Az kijelenthető, hogy túl sok az egyezés ahhoz, hogy a két nagyformátumú vallásalapító azonosságát egyértelműen tagadni lehessen, de felvetődhet az gondolat is, hogy valamelyik vallásalapítót ruházták fel a másik életrajzi adataival.

Ezek után ki lehet-e jelenteni, hogy Jézus és Mani ugyanaz a személy? Nem tudom!

Ugyanakkor a továbbélő, apja révén zsidó, anyja révén pártus és ennél fogva előkelő származású Jézusban egy cseppet sem kételkedem.

* * *

A Dionysius-i húsvéttábláról szóló rész végén tettük fel a következő öt kérdést, amire még választ szeretnénk kapni:

Miért volt szükség a húsvéttábla módosítására?

Mit akartak elérni azzal, hogy Jézus születését a pártus időszámítás egyes évszámához tették?

Miért alkottak hozzá egy húsvéttáblát, szövegekkel és talán Dionysius-al együtt?

Miért nem volt jó akkor, amikor valójában történt?

Emellett arról sem esett még szó, hogy mikor találhatták meg az időszámítással kapcsolatos információkat és milyen következményei lettek? Egyáltalán, mi történt az 1200 körüli keresztény Európában?

III. A FELISMERÉS KORA

1. A pánik kezdete és következményei

Természetesen nem az volt a felismerés problémája, hogy a bevezetett új időszámítás a pártusoké. Valószínűleg nem váltott volna ki erőteljesebb reakciót, legfeljebb bevezettek volna egy másik, helyesen számolt érárt, és az élet ment volna tovább a maga útján.

A hipotézis: a megrázó felismerés az lehetett, hogy itt van a szemük előtt egy terebélyesedő, manicheista gyökerű közösség, a katarok, akik vallják, hogy a pártus származású Jézus nem halt meg a kereszten, és megingathatatlanul követnek egy katolikustól jelentősen eltérő és talán vállalhatóbb tanítást.

Pontosan mikor jöhettek rá, arra csak következtethetünk az ezután bekövetkező eseményekből. Egyelőre elég annyi, hogy valamikor az egyházszakadás után. A lényeg, hogy pánikba estek. Azt is meg kell hagyni, hogy okkal. A kereszténység alaptételét jelenti az a tézis, hogy Isten Krisztus képében emberré lett, magára vette az emberiség összes bűnét, és kereszthalált halt, hogy áldozatával megváltsa a benne hívőket. Majd kiderült, hogy emberként élt tovább, nem pedig a mennyben, az Atya jobbján. Feltehetőleg elképesztő hit- és közéleti forrongások káoszába fordult volna a keresztény világ. Mint ahogy látni fogjuk, fordult is, csak éppen a katarok közössége és kulturális öröksége lett a célpontja és áldozata.

Az új időszámítás hivatalos bevezetése és a probléma felismerése között valószínűleg nincs nagy időbeli távolság. Maga a bevezetés gondolata a nagy egyházszakadást követő évszázad során merülhetett fel. A felismerés időpontja pedig akkorra tehető, amikor elkezdik használni az *ab incarnatione Domini* formulát. Nem tévedünk nagyot, ha ezek időpontját 1150 és 1200 közé tesszük.

A Dionysius-féle húsvéttábla módosítását pedig csak akkor hajthatták végre, amikor a kor ismeretanyagában már jelen volt a *nulla* számérték ismerete - és elég távol az *indictio* szerinti évszámítástól, hogy elkövessék Dionysius argumentumainak hibáit. Erre már jóval a felismerés után, egy higgadtabb időszakban adhattak utasítást, egy olyan időpontban, amikor a Fibonacci által javasolt *zéró* mellett már a *nulla* kifejezés is használatban volt.

Az 1200-as századfordulóig még jelentős számú virágzó, manicheista eredetű kultúra létezett Európa-szerte. Összefoglalóan kataroknak nevezték őket, gyökereik visszanyúlnak a gnosztikus, manicheus tanításokig. A katarosz görög szó, és tisztát, tökéletest jelent, de több néven is ismerjük őket, bogumilok, albigensek, paulikiánusok, stb..

A manicheista elvű katarok vallása a becsületességet, a toleranciát, az erkölcsi tisztaságot és a türelmet nem csak hirdette, hanem alkalmazta is. A köznép körében ideális választás volt a kor kisiklott egyházával szemben. Európai csoportjaik legvalószínűbb kapcsolata a manicheista tanításokkal az örmény eredetű paulikiánusokon keresztül lehetett. Armenia, a későbbi örmény terület Jézus idejében arszakida királyok fennhatósága alatt állt, és a manicheista vallás központjának része volt.

Arról, hogy mennyire volt közismert és milyen formában a katharok körében ez a kényes információ Jézusról, csak találgathatunk, mivel a forrásirodalom szinte teljes egészében elpusztult. A fennmaradt katolikus iratok pedig ködösítenek.

Gondolatom szerint akkor is csak a műveltebb réteg tudott hozzáférni és megérteni, ami azt jelenti, hogy a vallási irodalmukban bizonyosan jelen volt. A köznép felé egyszerűbb megfogalmazással közvetíthették, és a többség pedig engedelmesen elfogadta, amit mondtak nekik.

A katharok titkára III. Ince pápasága idején derülhetett fény, amikor is a korábbi diplomáciai jellegű térítési kísérletek átváltottak erőteljesebb politikai beavatkozásokra.

Első lépésként 1198-ban pápai legátusokat küldött a kathar területekre, akik különleges felhatalmazásukkal felfüggesztették a bíborosok hatalmát, és az egyházból kiközösíthették a nemeseket. Ez lehetett a „pánik ideje”.

Domonkos missziója 1203-ban indult, amikor is találkozott és vitázott a katharokkal. Következtetése, hogy csak igazi alázatot és aszketizmust és tiszta életet élők nyerhetik el a kathar hívők bizalmát. Az akkori, hitéleti válságban lévő egyház vezetőinek erre esélye sem lehetett. Ugyanakkor Domonkos nyilatkozata szöges ellentétben áll a katharok elleni koholt és otromba vádakkal.

Az egyre feszültebbé váló állapot 1208-ban vált át erőszakba torkolló tumbolássá, amikor is Castelnau pápai legátust meggyilkolják, miután Toulouse grófját heves vita után kiátkozza. III. Ince pápa levelet írt a francia királynak és számos más nagyúrnak, amelyben felszólította őket, hogy erőszakkal nyomják el a birtokaikon burjánzó eretnekséget. A katharok és az őket támogató nemesurak teljes vagyona, földje az őket legyőzőké lehet, és ugyanolyan feloldozásban részesülnek, mint a Szentföldön harcolók. Tulajdonképpen gátlástalan szerencselovagokat uszítottak rá egy békés, fegyvertelen népességre.

A hadjárat kegyetlenségére jellemző a következő történet: Béziers város 1209-es ostrománál a hadvezér megkérdezte a pápai legátust, hogy miképpen különböztessék meg a város katolikusait a katharoktól. A válasz: „Öljétek meg mindet, Isten majd megismeri az övéit.” A 15 ezres városban nem kegyelmeztek senkinek, kortól, nemtől, rangtól függetlenül mindenkit megöltek.

A III. Ince pápa által indított hadjáratok 1209-től 1229-ig tartottak. Egy külön zsinatot hívtak össze 1214-ben - a IV. lateráni zsinat néven - a katharok elleni fellépés miatt. A maradék és megrettent katharok ellen tovább működött az inkvizíció a XIII-XIV. század folyamán. Akik nem alkudtak meg, azokat máglyán megégették. Akik megtagadták nézeteiket, azoknak megkülönböztetésül fehér alapon sárga keresztet kellett viselniük. A katharok vallása csak 1330 körül szűnt meg létezni. Az utolsó ismert kathar vezető, a Perfect a XIV. század elején halt meg.

A történészek egy része népirtásnak nevezi a katharok üldözését, ahol az áldozatok számát 250 ezer és 1 millió fő közé teszik. Ha a mai népességhez viszonyítjuk az áldozatok számát, 5 és 20 millió között lenne.

Európa keleti területein még továbbra is fennmaradtak manicheista közösségek, például a Bosznia területén élő bogumilok a XV. században olvadtak be az iszlámba. Ma bosnyákoknak hívják őket. Paulikiánus közösségek ma is élnek Temesvár, Arad, Újvidék környékén, akiket közismerten bánági bolgároknak hívnak, külön bolgár nyelvvel. Számuk több mint tízezerre tehető.

Következtetések:

A módszer brutalitása azt mutatja, hogy nem a megtérítés volt a legfontosabb cél, hanem az információ kioltása mind az élők között, mind az írott forrásokban. A fizikai fellépés később alábbhagyott, de a könyveiket, írásaikat továbbra is igyekeztek módszeresen elpusztítani, aminek vége, hogy a manicheus iratok szinte teljesen eltűntek Európából.

Szerte a világban jóformán csak foszlányok kerülnek elő eldugott helyekről. A megsemmisítés alaposságára jellemző, hogy a legteljesebbnek mondható forrásunk, a kölni manicheus kódex, gyufásdoboz nagyságú. Feltehetőleg a mérete miatt kerülte el a pusztulást.

Még egy bűvészmutatványt is konstruáltak az írásaik hitelességének tönkretételére. A hívők előtt tűzre vetették a katolikus és a manicheista könyveket, és érdekes módon csak a manicheus könyvek égtek el.

Ugyanakkor, már maga a pusztítás ténye is bizonyít valamit. Ok nélküli pusztítást csak egy elborult elme hajt végre. Feltehetőleg itt a pusztítás célja a hatalom, a befolyás megőrzése volt.

Furcsa, hogy az égetés szándéka a közelmúltra visszatekintve is felelevenedik. Mint megállapítottuk, a Kézai krónikában megmaradtak a pártusi időszámítás évszámai. Pár mondat erejéig lépünk vissza a középkori krónikák titkait tárgyaló rész bevezetőjéhez. Ott a következőket írtuk le a krónikákkal kapcsolatban:

A középkori magyar krónikáink és szerzőik számtalan inkvizíció-szerű támadást szenvedtek el. A tudomány világtól érthetetlen indulati kirohanások legtöbbször eszmei értékük lejáratására irányultak, de akadt olyan is, aki póriasan az elégetésükre tett javaslatot.

Valahol, valakiket nagyon zavar ez a véletlenül fennmaradt középkori iromány és az a pár kallódó évszám. S tessék: szándékunk ellenére ismét benne vagyunk egy összeesküvés-elméletben!

2. A pánik ideje és a krónikák évjegyzése

A Képes Krónika

A *pánik idejének* beazonosításához ad további megerősítést Kálti Márk Képes Krónikájának évjegyzése. Még a korábbi kiadás anyagának kutatása során figyeltem fel egy, időtartamát tekintve rövidke eltérésre az 1000. év utáni évszámok jegyzésében, amit akkor nem tartottam lényegesnek. Azt a következtetést vontam le, hogy a Képes Krónika ezer utáni évjegyzése nagyjából egységesnek mondható.

A korábban mellőzött információ most igencsak felértékelődött. A krónika szabatosnak mondható évjegyzésében egy kis szakadás van, méghozzá az általunk „*pánik idejének*” mondott vagy gondolt időszakban. Miről is van szó?

Európa katolikus rendjei megkapták Rómától az utasítást, hogy ezentúl az évjegyzést a megadott formában kell használni. A régi iratok évjegyzését ki kell javítani az újramásolás során, ugyanakkor az évszámokat át kell számítani. A valódi indokot valószínűleg nem közölték, érthető okoknál fogva.

Az utasítás idejét figyelembe véve, három korszakra bontható az adott időszak. Van egy jelen, amikor megkapták az utasítást. Van egy múlt, amit majd módosítani kell és van egy jövő, ami épp akkor kezdődött. A jövővel nincs gond, innentől jön az új forma. A múlttal sincs gond, ha újra előveszik, átírják.

A jelen viszont problémás. Ott mindig van egy kis összevisszaság. Van, aki már az új formában írja, mert tud róla. Van, aki a régivel, mert nem tud róla. Ráadásul ez már nem az átírandó múlt, hanem a helyes formulával írt jövő tartománya.

Ami ebben az időszakban a régi formában íródik, jó eséllyel úgy is marad.

Alább a Képes Krónika évszámait 1000-tól 1290-ig, számjegyekkel, rövid szöveggörnyezettel, a jelzett korszakokra bontva:

A múlt szabatos évjegyzései:

- Urunk** születésének 1002. esztendejében elfogá Gyula vezért...
- Urunk** 1022. esztendejében sok helyen sok és nagy égések...
- Urunk** 1042. esztendejében követeket küldte a császárhoz...
- Urunk** 1047. esztendejében, megkoronáztatott.
- Urunk** 1095. esztendejében, július 29-dikén, vasárnap.
- Urunk** 1101. esztendejében... (...Lászlót és Istvánt...)
- Urunk** 1106. esztendejében Álmos herceg visszatére Páduából,...
- Urunk** 1117. esztendejében Kálmán király fia meghalózott.
- Urunk** 1118. esztendejében a császár Álmos herceg miatt...
- Urunk** születésének 1113. esztendejében, februárius harmadikán,
- Urunk** 1140. esztendejében februárius tizenharmadikán...
- Urunk** 1161. esztendejében, május 31-dikén szerdán...
- Urunk** 1162. esztendejében, februárius első napján vasárnap...
- Urunk** 1173. esztendejében, április tizenegyedikén...

A jelen zavaros évjegyzései (a pánik időszaka):

az Úr 1190. esztendejében május első napján...
Urunk 1200. esztendejében, november harminczadikán,
az 1201. esztendőben május hetedikén;
az Úr 1212. esztendejében;

A jövő szabatos évjegyzései:

Urunk 1235. esztendejében, uralkodásának...
Urunk 1240. esztendejében a mongolok vagy tatárok
Urunk 1260. esztendejében Morvaország körül...
Urunk 1263. esztendejében a nép magát korbácsolva...
Urunk 1270. esztendejében... (Mehalt...),
Urunk 1270. esztendejében kezdte uralkodni...
Urunk 1272. esztendejében. ...
Urunk 1276. esztendejében a császár segítségével...
Urunk 1282. esztendejében Kúnország fejedelme...
Urunk 1285. esztendejében másodszor is bejöttek...,
Urunk 1290. esztendejében, (Ezután nem sokára...)

...és így tovább a krónika végéig.

Jól látható, hogy a jelenhez tartozó időtartományban a szövegezés kissé zavaros. Van ahol az Úr/Urunk szót is elhagyta a másoló. Valószínűleg nem tudta eldönteni, mit írjon. Mint tudjuk, az *'Úr valahányadik esztendejében'* a pártus időszámítás formulája. Az utasítás idejében ki így, ki úgy írta.

Már volt róla szó, hogy az Úr és az Urunk alakjai között nem nagy a különbség a nyelvünk sajátosságai miatt, azonban a geszta eredeti nyelve latin. A régi dátumforma, az „*Anno Domini*”, és az új, az „*ab incarnatione Domini*” között már látványos a különbség.

A Képes Krónika megírásának idejében valószínűleg már nem volt szokásban a dátumok átszövegezése - ami ezek szerint egyszeri utasítás lehetett Róma részéről - ezért meghagyták az eredeti alakot.

A felismerés okozta pánik kezdete 1190-1198 közé tehető. A húsvéttábla módosítása és egyéb intézkedések már ez után történtek.

Anonymus krónikája

Korábban, Anonymus Gesta Hungarorum-járól szóló rész végén jeleztük, hogy készítésének ideje miatt később még visszatérünk rá, amikor is magyarázatra lelhetünk keletkezésére és a dátumbevezetés szabatoságának okára. Nézzük meg újra Anonymus évszámait, a szabatoság szempontjából:

Úr megtestesülésének 451. esztendejében szállt ki Attila Szkítiából
Úr megtestesülésének 809. esztendejében Ügyek..... feleségül vette....
Úr megttesülésének 884. esztendejében jöttek ki Szkítiából.
Úr megttesülésének 903. esztendejében Árpád vezér elküldvén seregeit
Úr megttesülésének 907. esztendejében Árpád vezér is (meghalt)

A krónika keletkezésének idejét hivatalosan az 1200 körüli évekre teszik. Az elmélet által a „pánik kezdetének” mondott időszakra.

Keletkezésének dátuma, az épp akkor bevezetett szabatos dátumkezelése és az egyetlen más krónikához sem kapcsolódó évszámai alapján kijelenthetjük, hogy magának a „pánik időszakának” a terméke.

Ugyanakkor, itt egy másik feltételezést is meg lehet kockáztatni:

Mintha eleve egy, a jegyzőknek szánt mintaokmány lenne. Talán épp ezért nincs megnevezve írója. Lássuk be, a krónika - több esetben - nem éppen életszerű történelmi folyamatokat, eseményeket és adatokat ír le.

3. A torinói lepel kora

A pánik korának nevezett időszakban veszik el, majd kerül elő újra az állandó és megosztó viták tárgya, a torinói lepel.

III. Ince pápa neve itt is említésre kerül. 1204-ben a Konstantinápoly elleni bosszúhadjárat során a keresztetek kifosztják és felgyújtják a várost. Az itt őrzött lepel eltűnik. A nikaiai császár tiltakozó levelet írt III. Ince pápának:

„A velenceiek szétosztották egymás közt az arany, ezüst és elefántcsontkincseket, ugyanezt tették a franciák az ereklyékkel és a szent lepelével, amelyben Urunk feltámadása előtt feküdt.”

Ezután Franciaországban tűnik fel, azonban nem tudni hogyan került oda. Állítólag egy ideig a templomosok őrizték. Források szerint 1320-ban állítják ki először. Az első hivatalos kiállítása 1357-ben történik, Lireyben, Geoffroi de Charny által, de már akkor is megosztott volt a vélemény a lepel eredetiségéről. Pierre d’Arcis püspök a kiállítás bezárására kéri a pápát, mert állítása szerint elődjének egy festő bevallotta, hogy ő festette a leplet. VII. Kelemen pápa ugyan kiközösítéssel fenyegette meg és hallgatásra kötelezte, de emellett utasította a kiállító Charnyit, hogy továbbiakban a halotti lepel helyett Jézus képmása kifejezést használja.

További érv a valódisága ellen, hogy az evangéliumok sem jeleznek a torinói lepelhez hasonló szövetdarabot. Ha az evangéliumokban jelzett lepleken lett volna bármilyen képi mintázat, az biztosan szerepelne valamelyik újszövetségi vagy apokrif iratban. Márk például meg sem említi. Máté és egy apokrif irat gyolcsként beszél róla, amibe Arimathiai József tekeri a levett testet. János és Lukács gyolcsokról és vásznokról beszél:

Lukács 24.12:

Péter azonban felkelvén elfutá a sírhoz, és behajolván látá, hogy csak a lepedők vannak ott; és elméne, magában csodálkozván e dolgon.

János 20.5:

És lehajolván (egy tanítvány), látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.

János 20.6:

Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak.

János 20.7:

És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.

János evangéliuma szerint a fejét egy külön kendőbe tekerték be, ami eleve megkérdőjelezi az egy darabból álló lepel valódiságát és három szakaszt is szánt a barlangban eléjük tároló látványnak. A sírnál többen jártak. A figyelmüket nem kerülte volna el egy emberalakot ábrázoló vászon.

A római katolikus egyház bejegyzésével 1988-ban, egymástól függetlenül, három egyetem munkatársai (Arizona, Oxford, Zürich) C-14-es szénizotópos vizsgálatnak vetik alá a leplet. A három egyetem eredménye kisebb mértékben eltér, de körülbelül azonos korúnak becsülte a leplet.

Arizona: 646 év ± 31 év;

Oxford: 750 év ± 30 év;

Zürich: 676 év ± 24 év;

Összesítve és átlagolva a három eredményt, a lepel valódi korát 691 évre becsülték (± 31 év). Megállapították, hogy a lepel 65 százalékos megbízhatósággal 1273-1288 között készült és 95 százalékos megbízhatósággal 1262 és 1388 között.

A hivatalos közlés szerint a három laboratórium eredményei kölcsönösen kompatibilisek, és a benyújtott bizonyítékok alapján az átlageredmények egyike sem volt megkérdőjelezhető.

Az elmélet szerint az lett volna a lepel feladata, hogy bizonyítsa és megerősítse Jézus isteni eredetű feltámadását a pánik időszaka utáni korban, a számukra végzetessé válható felismerést cáfolva.

Az elmélet részéről még annyi a hozzáfűznivaló, hogy a lepel még a korabelieket sem győzte meg, szemben a mai, misztikumokban mindenáron hinni akarókkal.

4. Összefoglaló megállapítások

A pánik kora:

1. A húsvéttábláról szóló fejezet végén állítottuk, hogy találtak valami ijesztőt a kereszténységre nézve. A feltett kérdésre, hogy miért volt szükség az értelmetlen hamisításra, a megfeszítést túlélő Jézusban, illetve a pártus Jézus/Mani párhuzamban megtaláltuk a választ.

2. Az igazán megrázó felismerés valami olyasmi lehetett, hogy itt van a szemük előtt egy egyre jobban terebélyesedő közösség, a katharok, akik azt vallják, hogy a pártus származású Jézus nem halt meg a kereszten, és megingathatatlanul követnek egy katolikustól jelentősen eltérő és vállalhatóbb tanítást.

3. A Dionysius-féle húsvéttábla módosítását csak akkor hajthatták végre, amikor a kor ismeretanyagában már jelen volt a nulla számérték ismerete - és elég távol az indictio szerinti évszámítástól, hogy elkövessék Dionysius argumentumainak hibáit.

4. A felismerés okozta pánik kezdete az első intézkedések dátumai és Kálti Márk dátumbevezetései alapján 1190-1198 közé tehető. A húsvéttábla módosítása és egyéb intézkedések már ez után történtek.

5. A pánik időszaka után kerül elő a megosztó viták tárgya, a torinói lepel, aminek feladata lenne Jézus isteni eredetű feltámadásának bizonyítása. Három laboratórium szénizotópos vizsgálata a leplet 65%-os megbízhatósággal 1273-1288 közé, 95%-os megbízhatósággal 1262 és 1388 közé tette.

Összefoglalva a pánik korszakának előzményeit és eseményeit:

1. Az arszakida éra nevének jóhiszemű félreértése miatt bevezetésre került az egykori pártus birodalom időszámítása.

2. Az időszámítás eredetének felfedezése után rájönnek Jézus életével és feltámadásával kapcsolatos anomáliákra.

3. Egykori forráson keresztül azonosítják a problémát a manicheizmussal, illetve a katharokkal.

4. A hatalom, a befolyás megőrzése érdekében iszonyú pusztítást végeznek mind a hívők, mind a könyveik között.

5. Rágalmazó írásokkal, hamisításokkal hiteltelenítik a manicheizmust és írásait.

6. Dionysius Exiguus munkáin keresztül az egyes évszámhoz kerül Augustus császár kora.

7. Az évszámhoz megadnak egy hiányos számítási módszert, holott ismerték.

8. Alkotnak hozzá egy húsvéttáblát és leteszik olyan korba, ahol nincs keresnivalója.

9. Megváltoztatják az évek bevezetését „Anno Domini”-ről „ab incarnatione Domini” alakra.

10. A meglévő iratokban átszámítatják az pártus évszámokat, például Kézai évszámait.

11. Megjelennek a niceai zsinat előtti Diocletianus-i évszámok.

Az itt megismert folyamat megerősíti a már közzétett következtetést a mai időszámításunk Európába kerülésének másik útjáról:

A pártusok érája bekerülhetett az európai köztudatba Örményország - Armenia, egykori pártus utódállam - területéről kiinduló, manicheista tanokat hirdető paulikiánusok és későbbi követőik - katharok, bogumilok, valdensek - vallási irataiban, párhuzamosan a népvándorlási útvonallal.

BEFEJEZŐ GONDOLATOK

Valamikor a múlt század nyolcvanas éveiben, érdekes történetek mesélésében nagy örömet lelő ismerősöm¹¹ egy fura kérdést tett fel nekem:

- Szerinted mi a biztosabb, a múlt vagy a jövő?

Rövid ideig tétováztam, ismervé őt, éreztem, hogy lesz valami csalfinta csavar a kérdésében, de természetesen a válaszom az volt, hogy a múlt. A múlt visszavonhatatlanul és megváltoztathatatlanul megtörtént, míg a jövő bizonytalan, mivel senki sem tudhatja előre, hogyan fog alakulni.

- Szerinted - mondta és folytatta - meg általában minden hasonló gondolkodású ember számára. De nem a hatalom, a hatalmat birtoklók számára. Ők pont fordítva gondolkodnak. Vagyis a jövő a biztos, mert az meg fog történni és senki sem tudja megakadályozni. A múlt azonban nem biztos, hogy úgy lesz, ahogyan a hétköznapi emberek gondolnák. Azt majd mi - a hatalom - megmondjuk, hogyan és mi történt. Azt is, hogy egyáltalán megtörtént-e.

A párbeszéd még az egypártrendszer korszakának Magyarországon történt. Naivan azt gondolhatná az ember, hogy ma már nem így van. Igen, valóban naivitás. Ez mindig is így volt és így is lesz.

Akárhogy forgatom a gondolataimat az elméletem jövője körül, mindig ugyanoda lyukadok ki. Ez az elmélet a történelem és a társtudományok szaktudósai számára óriási lehetőséget ad, hisz újra kell építeni a kronológiát és valószínűleg a saját őstörténetünket is. Új kutatások, felfedezések, új gondolatok kifejtése gyümölcsöző lehet kutatói számára.

Tudom, nagy bátorság kell, hogy ezen az úton el merjen indulni bárki. Főleg úgy, hogy mára párhuzamos történelemszemléletek alakultak ki, amelyek többnyire önös illetve hatalmi érdekeket szolgálnak.

A „nem fogadom el” álláspont igencsak jellemző ezen a tájon, ha indokolt, ha nem. Lehetne idézni különböző ideillő mondásokat, pl. „gyáva népnek nincs hazája” vagy „bátraké a világ”, ha félelem gyengíti a belső készletet, ami tetterőt és önbizalmat adna, nem sokat segít, de higgyék el, ez a jó út, csak rá kell lépni. A többi már nem lesz olyan nehéz.

Amikor az ötlet alapján 2009-ben leírtam az elméletemet, még semmit nem láttam abból a problémásorból, amit a kiadás utáni kutatások fedtek fel. Az új információk kissé elbizonytalanítottak, mivel igencsak érzékeny pontokat értek el a társadalmi közérzeten, akár a hétköznapi, akár a hit világára vonatkoztatva.

Ugyanakkor a megújult elmélet fejezetei erőteljes logikai láncokra épültek. Minden esetben igyekeztem olyan információra alapozni, amit valamilyen forrás valahol említ, vagy valahol, valaki kimondott.

Az elmélet ugyan tagadja az összeesküvés-elméleti megoldásokat, azonban én is eljutottam egy felülről irányított, tragikus végű eseménysorig, de egy jól követhető logikai vonal végén.

¹¹ A neve Urbán Antal. Fiatalemberként sokszor kaptam tőle pozitív megerősítéseket és hasznos inspirációkat.

Talán az sem véletlen, hogy most íródott meg ez az elmélet. Az emberiség tanultabb feléből egyre többen fordulnak el az aktív vallásgyakorlástól. Már elégtelennek találják azokat az ígéreteket, amit a mai kereszténység nyújt nekik. A legtöbb embernek, ennek ellenére, szinte ösztönből fakadó igénye van rá, ezért sokan keresnek maguknak más utakat, néha furcsa hitvilágba merülve.

Azt is el kell fogadnunk, hogy a hitélet nagy tanítói igyekeztek az emberiséget jó irányba terelni. Mindegyik. Arról nem tehetnek, hogy az eltérő társadalmi berendezkedések, berögződött ősi szokások és értékítéletek miatt feszültségek vannak a kultúrák és érdekek között.

Karakteres példa rá több vallás szent városa, Jeruzsálem, amiből jó volna legalább három, jó messze egymástól.

A tudásunk gyarapodása arra biztat, talán újra kellene gondolni azokat az elveket, amit az egykor élt, de az általunk megismert világból még sokkal kevesebbet ismerő tanítók megalkottak, kimondtak. A világvallásokból is több van, de elfogadják, hogy egy Teremtő van. Ebből fakadó következtetés, hogy egyik sem tudta úgy megfogalmazni létezésünk titkát és alaptételeit, hogy azok a bolygónk minden részén egészségesen működőek lehessenek. Jó lenne valami új, valami egyetemes gondolat. Ennek az egyetemes gondolatnak magvai remélem már el lettek ültetve.

Hiszem, hogy az elméletben leírt problémamegoldó gondolatokat egy tudós talán le sem merte volna írni. Ehhez egy olyan ember kellett, mint én. Nincs tudományos szintem, amit kockáztatok. Intelligencia-hányadosom valahol 155 felett van, egyéniségemre, gondolkodásomra jellemző a rendezettségre törekvés, a probléma meglátása és megoldása. Emellett van bennem egy erős elhivatottság, ami a buktatók ellenére végigkényszerít az úton¹², pedig nem vagyok meggyőződve, hogy látni fogom munkám gyümölcsét. Nem baj. Amit lehetett, megtettem.

¹² Talán az egyik oka az Asperger-szindróma, ami nem igazán könnyíti meg a hozzám hasonlóknak mindennapi életét, érvényesülését.

FORRÁSJEGYZÉK

Az elmélethez felhasznált irodalom, a csillagászati és számítástechnikai programok felsorolása.

Irodalmi források

ALFÖLDI ANDRÁS

Magyarország népei és a Római Birodalom, Máriabesnyő, Attraktor, 2004.

AMUSZIN, I. D.

A Holt-tengeri tekercek és a qumráni közösség (Gondolat, Budapest 1986)

ANONYMUS

Magyarok krónikája (Pais Dezső fordítása)

BAKAY KORNÉL

Etnikai és hatalmi viszonyok a Kárpát-medencében a VIII-IX. században

A Kárpát-medence őstörténete

A kihirdetett magyar őstörténet alkonya

A magyarság múltja és jövője a Kárpát-medencében

A székelyek eredete

Népünk eredete és Kárpát-medencei állama

Őstörténet-kutatásunk jelen állapotáról

BERGH, VAN DEN GEORGE

Periodicity and Variation of Solar (and Lunar) Eclipses (Tjeenk Willink, Haarlem, Netherlands, 1955)

BLASKOVICS JÓZSEF PROF. DR:

A magyarok története (Tarihi Űngürüsz)

BOTOS LÁSZLÓ (főszerkesztő)

Magyarságtudományi tanulmányok, Bp, HUN-Idea, 2008.

BRADFORD. ADAM DR.

The Jesus Discover (2010)

BURINGH, ELTJO; VAN ZANDEN, JAN LUITEN:

Charting the "Rise of the West": Manuscripts and Printed Books in Europe, A Long-Term Perspective from the Sixth through Eighteenth Centuries, The Journal of Economic History, Vol. 69, No. 2 (2009), DOI:

10.1017/S0022050709000837

CASSIUS DIO művei

CASSIODORUS, FLAVIUS MAGNUS AURELIUS

Chronica

CENSORINUS

De die natali

CZEIZEL ENDRE, DR.

A magyarság genetikája Budapest, Galenus Kiadó, 2003.

CSATÓ-JEMNITZ-GUNST-MÁRKUS

Egyetemes történelmi kronológia, Bp., Tankönyvkiadó, 1981.

CSER FERENC

Gyökerek, Melbourne, Magánkiadás, 2000.

CSER FERENC-DARAI LAJOS

Magyar folytonosság a Kárpát-medencében

DIONYSIUS EXIGUUS

Cyclus Decemnovennalis Dionysii

Argumenta Paschalia

Liber de Paschate

Proterii, Episcopi Alexandrini, Epistola Ad Leonem Papam.

Epistola Dionysii de Ratione Pascha

ENCYCLOPEDIA IRANICA

ESPENAK, F. & MEEUS, J.

Five Millennium Catalog of Lunar Eclipses: -1999 to +3000 (NASA, 2009)

FISCHER ANTAL KÁROLY (FISCHER, A. C.)

Erklärung der skythisch-sarmatischen Namen und Wörter aus der ungarischen Sprache. Berlin, 1917)

FORISEK PÉTER

Censorinus és műve a De die natali

GÁSPÁR RÓBERT:

A caesari naptárreform és a szaktudósok

GÁSPÁR RÓBERT, MÉSZÁROS ANITA

Az uráli nyelvcsalád népességének genetikája a mitokondriális DNS vizsgálatok alapján

GENT, VAN ROBERT

Delta T webpage by - <https://webspace.science.uu.nl/~gent0113/deltat/deltat.htm>

GHIRSMANN R.:

Az ókori Irán, Médek, perzsák, pártusok, Gondolat 1985.

GILMORE, GERRY and RAY, JOHN

A Fixed Point in Coptic Chronology: The Solar Eclipse of 10 March, 601 Source: Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik, Bd. 158 (2006), pp. 190-192 Published by: Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn (Germany) Stable URL:

<http://www.jstor.org/stable/20191169>

GÖRÖG TÖRTÉNETÍRÓK, Bp., Európa, 1988.

GRANDPIERRE ATILLA DR.

Nyelvünk jelentősége, jellemzői és páratlansága KAPU 2016.05,

GULÁCSI ZSUZSANNA

The Prophet's Seal (Northern Arizona University, Flagstaff)

GYÖRKÖSY ALAJOS

Latin-magyar szótár, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1989.

Magyar-latin szótár, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1989.

HAHN ISTVÁN:

Naptári rendszerek és időszámítás Bp., Filum, 1998.

HARMATTA JÁNOS:

A magyar honfoglalás írásos kútfői

HAROLD JEFFREYS LECTURE 2002:

Historical eclipses and Earth's rotation; Ea: STEPHENSON, F. R.; Astronomy & Geophysics. BibCode:

2003A&G....44b..22S; DOI: 10.1046/j.1468-4004.2003.44222.x

HEGEMONIUS, ACTA ARCHELAI

Szerk.: Ch. H. Beeson, Leipzig, 1906; tr. M. Vermes, Hegemonius Acta Archelai (The Acts of Archelaus), Louvain, 2001.

HEGYI- KERTÉSZ-NÉMETH-SARKADY

Görög történelem, Bp., Osiris, 2002.

HENNING, W

Ein manichäisches Bet- und Beichtbuch, APAW 1936, Phil.-hist. Kl., Berlin, 1937; reprint: 1977, I, pp. 417-557.

HÉRODOTOSZ

A görög–perzsa háború. Gondolat, Budapest, 1967.

HESYCHIUS, MORITZ SCHMIDT

Hesychii Alexandrini lexicon. Jenae. (1867)

HETESI ZSOLT

Hogyan jött létre jelenlegi naptárunk?

Kimaradt-e bármennyi év az időszámítás során?

HINDMARCH, CARL (rendező)

Finding Jesus - Doubting Thomas (2017.)

ILLIG, HERIBERT

Kitalált középkor, Bp., Allprint, 2002.

JAKAB ÓSEVANGÉLIUMA

Ladocsi Gáspár fordítása, in: Ókeresztény írók tára, Szent István Társulat Bp. 1988.

Apokrif iratok - Csodás evangéliumok Szerk.: Adamik Tamás, Telosz Kiadó Bp. 1996.

JEROMOS, SZENT (SOPHRONIUS EUSEBIUS HIERONYMUS)

Stridonensis Presbyter Contra Ioannem Hierosolymitanum Episcopum ad Pammachium p42

JOHNSON S. J.

Eclipses, past and future (1874)

JORDANES

Getica

KÁLTI MÁRK:

Képes Krónika

KÁKOSI LÁSZLÓ-VARGA EDITH

Egy évezred a Nílus völgyében, Bp., Gondolat, 1970.

KERTÉSZ ISTVÁN

Ókori napfogyatkozások

KÉZAI SIMON MESTER

MAGYAR KRÓNIKÁJA (Szabó Károly fordítása)

KIDGER, MARK

A betlehemi csillag (Gold Book Kft., 1999)

KISS CSABA

A kunhalmok védelme és megmentésük lehetőségei (Kisújszállás, DATE-MVFK, Szarvas 1998.)

KLEIN, W.

“War Mani Priester der Perserkirche?” in Atti del Terzo Congresso Internazionale di Studi “Manicheismo e Oriente Cristiano Antico, ed. L. Cirillo and A. van Tongerloo, Louvain, 1997, pp. 201-16.

KOMORÓCZY GÉZA (szerk.)

Kiáltó szó a pusztában - A holt-tengeri tekercsek (Osiris Kiadó, Budapest 1998)

KROSNEY, HERBERT

The Lost Gospel: The Quest for the Gospel of Judas Iscariot (2007)

LACZA TIHAMÉR

Az ókor emlékezete, Dunaszerdahely, Lilium Aurum, 2004.

LAFFI, U.

Le iscrizioni relative all'introduzione... del nuovo calendario della provincia d'Asia, (1967)

LÁSZLÓ GYULA:

„Emlékezzünk a régiekről...” Budapest, 1979.

Régészeti tanulmányok. Budapest, 1997.

A „kettős honfoglalás” (568-670-860), (Magvető Könyvkiadó, Budapest, 1978)

Őseinkről Budapest, Gondolat, 1989.

A honfoglalókról. Diószegi Vilmos emlékének. Budapest, 1973.

Múltunkról utódainknak I.-II. Budapest, Püski Kiadó, 1999.

LIPTÁK PÁL

A magyarság etnogenezisének paleoantropológiája.

LITTMANN, M. ESPENAK, F. WILLCOX, K.

Totality - Eclipses of the Sun (3. kiadás),

LOVÁSZY KÁROLY

A négy fekete ló (versrészlet)

LUFT ULRICH

Istenek szentek, démonok Egyiptomban. Kairosz Kiadó, 2003.

MARCELLINUS, AMMIANUS

Fasti Vindobonenses, [ca. 534]

Res Gestae (Rerum gestarum Libri XXXI)

MACROBIUS, AMBROSIUS THEODOSIUS

Saturnalia

MAGYAR KATOLIKUS LEXIKON

MAGYAR TUDOMÁNY

2008./10. 1204. oldal

MAHLER EDE

Ókori Egyiptom, Bp., MTA kiadása, 1909.

MARCELLINUS, AMMIANUS:

RÓMA TÖRTÉNETE, Európa Könyvkiadó – 1993. - Fordította: Szepesy Gyula,

MARTON VERONIKA:

A pártusok története (2008)

MERKELBACH, R

Mani und sein Religionssystem, Rheinisch-Westfälische Akademie der Wissenschaften. Vorträge G 281, Opladen, Germany, 1986.

MIKSZÁTH KÁLMÁN

Beszélő köntös (részlet)

MOLNÁR MIHÁLY

A szén és az idő: radiokarbon kormeghatározás (Fizikai Szemle 2006/6.)

MOMMSEN, T. E.

Die Römische Chronologie bis auf Caesar (Berlin, 1859)

A MONGOLOK TITKOS TÖRTÉNETE (I. könyv, Ligeti Lajos)

MORRISON, L. V. and STEPHENSON, F. R.

'Historical values of the Earth's clock error Delta T and the calculation of eclipses (2004)

NAGY SÁNDOR DR.

A magyar nép kialakulásának története (1968)

NEWTON R. R.

Medieval Chronicles and the Rotation of the Earth (1972)

NESZTOR KRÓNKA vagy ELMÚLT IDŐK KRÓNIKÁJA

Óorosz őskronika (orosz nyelven, im Werden Verlag, Moszkva-Augsburg 2003)

OVIDIUS P. NASO

Római naptár (Fasti), Bp., Helikon, 1986.

PALLAS NAGYLEXIKON

PAP GÁBOR

A héj támadása a mag ellen. In: Kitalált Középkor, 2002.

PECZ VILMOS (szerk.)

Ókori lexikon I–II. Budapest: Franklin Társulat, 1902–1904.

PECZE LÁSZLÓ

A „marha, marha” csatakiáltás

PLINIUS, CAIUS, SECUNDUS

Természettudományának 2. könyve Gábli Cecília fordításában

Természet története, Téka sorozat, Kriterion Könyvkiadó Bukarest, 1973.

PONORI THEWREWK AURÉL

Napfogyatkozások és a történelem

PRESTON, W. (ford.)

The Argonautics of Apollonius Rhodius.(1822)

PTOLEMAIOSZ

Geográfia

RADICS GÉZA

Eredetünk és Őshazánk, magánkiadás, 2006.

RAVENNATIS ANONYMI COSMOGRAPHIA

ROGERIUS PÜSPÖK

Carmen miserabile (Siralmas Ének)

SCHALK GYULA:

Idők–korok–naptárak, (1993.)

SEBESTYÉN LÁSZLÓ

Őstörténeti tanulmányok

Kézai Simon védelmében, Sebestyén László vitairata (Nap Kiadó, 1997)

SIMON RÓBERT és SIMONNÉ PESTHY MÓNKA (szerk.)

Máni és a fény vallása - A manicheizmus forrásai (Corvina, Budapest, 2011)

STEPHENSON F. RICHARD

Historical eclipses and Earth's rotation, Cambridge Press, 1997. ISBN 0-521-46194-4

STEPHENSON, F. R. and MORRISON, L. V.

Long-Term Fluctuations in the Earth's Rotation: 700 BC to AD 1990, Philosophical Transactions: Physical Sciences and Engineering, Volume 351, Issue 1695, pp. 165-202

STEPHENSON F. R. MORRISON L. V. and HOHENKERK C. Y.

Measurement of the Earth's rotation: 720 BC to AD 2015 Proc. R. Soc. A.4722016040420160404

<http://doi.org/10.1098/rspa.2016.0404b> (2016)

STRABO (SZTRABÓN)

Geographica

SUIDAS-LEXIKON (SZUDA)(X. század)

SVINGOR ÉVA

A radiokarbon szerepe a régészetben (Természet Világa 2011. július)

SZABÓ ISTVÁN MIHÁLY

Őskőkori európai eredetű-e a magyar nép? História 2004/08.

SZÁSZ BÉLA

A hunok története, Bp., Szabad Tér, 1994.

SZÉKELY ISTVÁN DR.

Krisztus születésének éve, és a keresztény időszámítás (Bp, 1922 SzIT)

SZENT BIBLIA

Károli Gáspár fordításában

Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (1990)

SZENTPÉTERY IMRE

Chronologia. A középkor- és újkori időszámítás vázlatja

SZOMBATHY GYULA – LÁSZLÓ GYULA

Magyarrá lett keleti népek, Bp., Panoráma, 1988.

TABULA PEUTINGERIANA

TAMÁS APOSTOL CSELEKEDETEI (apokrif)

TEREBESS ÁZSIA LEXIKON

TERES ÁGOSTON

Biblia és asztronómia, Specola Vaticana 1994.

THIERRY AMADÉ

Attila történelme, Bp., Komár Gábor, 2001.

TIMARU-KAST SÁNDOR

Kelta magyarok, magyar kelták, 1999

TITUS LIVIUS

Ab urbe condita,

TÓTFALUSI ISTVÁN

Magyar Etimológiai Nagyszótár 2002. Arcanum DVD Könyvtár 2.

TÓTH GYULA

A magyar krónikák és a kitalált középkor

TÓTH IMRE

Magyar őstörténet avagy "nem jöttünk mi sehonnan sem", Bp, Frig Kiadó, 2009.

TOURS-I SZENT GERGELY

Historia Francorum

WATTS, EDWARD J.

City and School in Late Antique Athens and Alexandria, Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press, ISBN 978-05-2025-816-7

Számítástechnikai programok

A tanulmányban felhasznált csillagászati adatokat és képeket a következő számítástechnikai programok, illetve internetes oldalak segítségével készülték:

Napéjegylenlőségi adatok:

Seasons Release 1.0 napéjegylenlőség és napforduló számító program

Copyright (C) 2002- prof. Elisabetta Toffetti (Italy)

Napfogyatkozások adatai és képei:

EmapWin napfogyatkozás szimuláló program. (1.21 verzió 2000.04.15)

Copyright (C) 2000 Shinobu Takesako

Email: takesako@mrj.biglobe.ne.jp

Honlap: <http://www2c.biglobe.ne.jp/~takesako>

Holdfázisok:

Moontool for Windows holdfázis szimuláló program. (2.0 verzió, March MIM)

Készítő: John Walker

Honlap: <http://www.fourmilab.ch>

Alcyone Eclipse Calculator 2.0

Honlap: http://www.alcyone.de/alcyone_eclipse_calculator.html

A nap- holdfogyatkozások adatai a NASA oldalán megtalálhatóak.

Holdfogyatkozások: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/lunar.html>

Napfogyatkozások: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/solar.html>

A csillagászati szimulációk a Stellarium, asztronómiai program segítségével készültek.

Copyright © 2000-2008 Stellarium Developers

Honlap: http://stellarium.org/wiki/index.php/Main_Page

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

A fejezetek kivonata és tartalomjegyzéke oldalszámok nélkül.

I. AZ ELTÉVESZTETT IDŐSZÁMÍTÁS

Kivonat: *Az elmélet bizonyítani kívánja, hogy a mai időszámításunk az arszakida időszámítás, amelyet egy jóhiszemű félreértés miatt vezetett be a nyugat-római kereszténység, körülbelül az 1100-as évek végén. A félreértés oka az 1100-as éveket jegyző időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) kifejezés, ami miatt Úr Jézus születésétől számolt időszámításnak gondolták az egykori pártus birodalom éráját. Az időszámításunk valójában I. Arszak uralomra kerülésétől számítódik. Következésképpen egy tévesen összeállított kronológia és jónéhány történelmi rejtély, mivel a félreértés miatt az indulási évhez Augustus császár kora került. A művelettel a római kor és a hozzá kapcsolódó valamennyi ókori esemény 247 évet hátrébb tolódott, törvényszerűen létrehozva benne a sötét középkort. Bizonyítja, hogy az időszámítás bevezetése után az eredeti, pártus érában írt évszámokat átszámolták, majd átnevezték a XIII. századtól használt alakra. Az elmélet előzménye két, korábbi kutatási szinten álló kiadvány, a 2009-ben megjelent „Eltévedt időszámítás” és a 2021-ben kiadott „Eltévedt időszámítás és a betlehem csillag”. Az eredeti szándék az „eltévesztett” jelző volt, amely pontosan azt adja vissza, hogy mi történt az időszámításunkkal.*

BEVEZETÉS

A) IDŐSZÁMÍTÁSUNK KÉRDŐJELEI

1. A naptárreform problémája
2. Március 21 vagy március 25?
3. A sötét középkor problémája
4. Összefoglaló megállapítások

B) A VALÓDI IDŐSZÁMÍTÁSUNK

1. A megoldás keresése
2. A krónikák titkai
 - a) A középkori krónikák és szövegezésük
 - b) A Kézai-krónika évszámai
 - c) A Képes Krónika évszámai
 - d) Kapcsolat a krónikák évszámai között
 - e) A Képes Krónika zavaros évszámai
 - f) Ellenpróbák: Anonymus és a Tárih-i Üngürüş
3. Az eltévesztés okai
 - a) Az időszámítás neve
 - b) Az összetévesztés jele
4. Az időszámítás elterjedése
5. Összefoglaló megállapítások
6. Mi történt és hogyan tovább?

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

II. MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

Kivonat: *Az elmélet számos misztifikált történelmi rejtély megoldását találta meg a helyretett kronológiában. A sötét középkor keletkezésének logikus magyarázatával kezdünk. Igazolni kívánjuk a helyretett időskálát különböző csillagászati események segítségével. Folytatva a világ teremtésétől számolt időszámítások és a konzuli évek kapcsolatával. Itt kerül sor a betlehemi csillagnak nevezett jelenségkör vizsgálatára. Megkeressük Augustus császár népszámlálásának évét 247 évvel később, és bemutatjuk új évszámmal talált két csillagászati jelenséget. Az evangéliumokban lejegyzett Király csillagát és a Betlehemi csillagnak nevezett jelenséget. Elemezzük és válasz próbálunk adni a misztikumok közé sorolható születésnap lehetséges dátumaira és felmerülő kérdéseire. Majd a különböző érák, az etióp, a kopt, az örmény, és az iszlám időszámítások kezdetének helyretételére kerül sor. Valamint új szemléletet adunk a kettős honfoglalásnak és a hun és avar korszak kapcsolatára. Utoljára az alexandriai könyvtár pusztulásának ellentmondásait vesszük górcső alá.*

ELŐZŐ RÉSZ MEGÁLLAPÍTÁSAI

MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

1. A sötét középkor keletkezése
2. A helyretett időskála csillagászati eseményei
3. A világerák és a konzuli évek
4. A betlehemi csillag jelenségköre
 - a) A népszámlálás éve
 - b) A betlehemi csillag a forrásokban
 - c) A népszámlálás valódi éve
 - d) A király csillaga
 - e) A betlehemi csillag
 - f) A születésnap és a betlehemi csillag
 - g) Az együttállások gyakoriságáról
 - h) Kérdések és válaszok
5. A keresztrefeszítés éve
6. Az etióp időszámítás
7. A koptok időszámítása
8. Az iszlám időszámítás
9. Az örmény időszámítás
10. A kettős honfoglalás
11. Az alexandriai könyvtár pusztulása
12. Előzetes kronológiai támpontok

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

III. A HISTÓRIAI FOGYATKOZÁSOK ÉS A DELTA-T SZEREPE

Kivonat: Ebben a fejezetben a történelemben leírt csillagászati jelenségeket kutatjuk. A kutatás számos csillagászati eseményt társított történelmi eseménnyel, 247 évvel később, igazolva vele több történelmi dátumot. Ugyanakkor rámutat az ismert szakmai körök kutatásainak problémájára. A téves kronológia miatt csak extrém deltaT értékek segítségével tudták csak társítani a történelmi megfigyeléseket a csillagászati eseményekkel, így is csak megközelítőleg a feléhez találtak megfelelőt. Oka, hogy a csillagászati események meglehetősen ritkák, főleg ha adott helyhez és időponthoz kapcsolódnak. A közelmúltban és a jelenben mért, valós deltaT értékek pedig nem igazolják ezeket az extrém értékeket. Az elmélet a helyes kronológiában nulla közeli értékkel jelentősen több eseménytársítást talált. Grafikonok és ábrák segítségével mutatjuk be a téves és a helyes idejű megfigyeléseket, és a deltaT alakulását.

ELŐZŐ RÉSZEK MEGÁLLAPÍTÁSAI

A HISTÓRIAI FOGYATKOZÁSOK ÉS A DELTA-T SZEREPE

1. Bevezető
2. A fogyatkozásokról
 - a) Nap- és a holdfogyatkozások típusai
 - b) A fogyatkozások folyamata
 - c) A szároszról
 - d) Mi is az a deltaT?
3. A szakmai ismertető konzekvenciái
4. A deltaT kutatása és jelenlegi értékei
5. A deltaT hatása a fogyatkozásokra
6. A deltaT és 247 üres év
7. Történelmi fogyatkozások és megfigyeléseik
 - a) A tárgyalt fogyatkozások táblázata
 - b) A történelmi forrásokról
 - c) A helyes és a téves évek deltaT értékeinek összehasonlítása
 - d) Helyes idejű megfigyelések és fogyatkozásaik
 - e) Téves idejű megfigyelések és fogyatkozásaik
 - f) Kihagyott fogyatkozások
8. Gondolatok

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

IV. ELEMZÉSEK ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEK

Kivonat: *A fejezet a válaszra váró fontosabb kérdéseket, problémákat, összefüggéseket elemzi és próbál rendet tenni a 247 évet hátracsúszott időszak okozta anomáliákban. A hátracsúszott 247 év helyének behatárolásával kezdünk a sötét középkor elemzésével. Magyarázatot keresünk a szökőévek négyvel osztható évszámhoz kerülésének. Kérdésfelvetésként tárgyaljuk a szénizotópos kormeghatározás problémáit a téves kronológiában. Elemezzük és bizonyítjuk a Dionysius-i húsvéttábla utólagos módosítását és megpróbáljuk behatárolni annak időpontját. Hipotetikus választ adunk a Diocletianus éra rejtélyére. Elemezzük a társelméletek kapcsolódásait az Eltévedt időszámításhoz. Választ adunk több 247-el kapcsolatos kérdésre, és a helyretett kronológiának adunk egy vizuális keretet.*

ELŐZŐ RÉSZEK MEGÁLLAPÍTÁSAI

ELEMZÉSEK ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEK

1. A kronológia sötét középkora
 - a) Sötét középkor és az üres, történelem nélküli évek határai
 - b) Üres évek statisztikai anomáliái
 - c) Az üres évek tartalma
 - d) Az üres évek kronológiája
 - e) Következtetések a sötét középkorról
2. A szökőévek illeszkedéséről
3. A szénizotópos kormeghatározás problémái
4. A valódi Dionysius-i húsvéttábla
 - a) Álláspontok, amit ma ismerünk
 - b) Elsőkörös megoldáskeresés
 - c) Elemzés és újratervezés
 - d) Az 532-es ciklus
 - e) Az első Krisztus utáni évszám hitelessége
 - f) Ifjabb Probus konzuli éve
 - g) A nulla anakronizmusa
 - h) Átszerkesztés: tizedik vagy tizenharmadik?
 - i) A Cirill-tábláról
 - j) Gondolatok és kérdések
5. A Diocletianus éra rejtélye
6. A társelméletek kapcsolódásai
7. A 247 kérdései és válaszai
8. A helyretett kronológia

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

V. A FELISMERÉS KORA

Kivonatok: I. Az első bizonyítási vonal abból indul ki, hogy a pártus időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) szó és Jézus megszólításának Úr (Domini) szava azonos töről fakad. Az Úr szó párhuzama és egyéb életrajzi adatok alapján feltételezi, hogy Jézus anyai ágon előkelő, pártus származású volt. Jézus vitathatatlan tekintélye ebből a tényből ered. Feltételezi, és igazolni szándékozik az evangéliumi írásokon keresztül, hogy Pilátus és környezete menteni próbálta Jézust, ráadásul sikerrel. A keresztfeszítést túlélő Jézus visszatér a pártusok, azaz Úr országába, ahonnan később Hitetlen Tamást elküldi Indiába.

II. A második bizonyítási vonal bemutatja azokat az életrajzi párhuzamokat, amelyek Jézus és a körülbelül kétszáz évvel később élt pártus származású próféta, Mani életét furcsa mód összekötik. Ismerteti a nemrég előkerült Próféta pecsétjét és a pecsét feliratának saját olvasatát.

III. A harmadik bizonyítási vonalon beazonosítja a mai időszámításunk hivatalos bevezetésének valós idejét és a címben szereplő felismerés korát, valamint leírja magának a felismerésnek a következményeit. A felismerésen azt az impulzust érti az elmélet, ami kiváltotta a korabeli keresztény hatalom új időszámítás bevezetése utáni pánikszerű intézkedéseit.

ÁTVEZETŐ GONDOLATOK

A FELISMERÉSEK MARGÓJÁRA

I. AZ ÚR MEGNEVEZÉS PÁRHUZAMA

1. A rebellis gondolat
2. Kik voltak a napkeleti bölcsek?
3. Az emberiség lassan felnő...
4. Hitetlen Tamás és valódi kora
5. Összefoglaló megállapítások

II. A VALLÁSALAPÍTÓK PÁRHUZAMAI

1. Mani és a manicheizmus
2. Az életrajzi adatok párhuzamai
3. A próféta pecsétjének felirata
4. A próféta pecsétjének saját olvasata
5. Összefoglaló megállapítások

III. A FELISMERÉS KORA

1. A pánik kezdete és következményei
2. A pánik ideje és a krónikák évjegyzése
3. A torinói lepel kora
4. Összefoglaló megállapítások

BEFEJEZŐ GONDOLATOK

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források
Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

Absztrakt: *Az eltévedt időszámítás elmélete*

Az elmélet bizonyítani kívánja, hogy a mai időszámításunk az arszakida időszámítás, amelyet egy jóhiszemű félreértés miatt vezetett be a nyugat-római kereszténység, körülbelül az 1100-as évek végén. A félreértés oka, az 1100-as éveket jegyző időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) kifejezés, ami miatt Úr Jézus születésétől számolt időszámításnak gondolták az egykori pártus birodalom éráját. Az időszámításunk valójában I. Arszak uralomra kerülésétől számítódik. Következésképpen egy tévesen összeállított kronológia és jónéhány történelmi rejtély, mivel a félreértés miatt az indulási évhez Augustus császár kora került. A művelettel a római kor és a hozzá kapcsolódó valamennyi ókori esemény 247 évet hátrébb tolódott, törvényszerűen létrehozva benne a sötét középkort. Az elmélet több történelmi rejtély megoldását találta meg a helyretett kronológiában. Így a betlehemi csillagnak nevezett jelenségeket. Magyarázatot talált számos éra kezdetére: az etióp, a kopt, az örmény, a Diocletianus-i és a világ teremtésétől számolt időszámításokéra. Bizonyítja, hogy az időszámítás bevezetése után az eredeti, pártus érában írt évszámokat átszámolták, majd átnevezték a XIII. századtól használt alakra. A kutatás számos csillagászati eseményt társított történelmi eseménnyel, 247 évvel később, igazolva vele több történelmi dátumot. Bizonyítja a Dionysius-i húsvéttábla utólagos módosítását. Az elmélet előzménye két, korábbi kutatási szinten álló kiadvány, a 2009-ben megjelent „Eltévedt időszámítás” és a 2021-ben kiadott „Eltévedt időszámítás és a betlehemi csillag”. Az eredeti szándék az „eltévesztett” jelző volt, amely pontosan azt adja vissza, hogy mi történt az időszámításunkkal.

Abstract – Anno Domini’s problems

The theory seeks to prove that our chronology today is the former arsaicid chronology introduced by Western Christianity due to a misunderstanding around the end of the 1100s. The reason for the misunderstanding is the term Lord (Domini) in the name of the era, which is why the era of the Parthian empire was thought to be the years from the birth of the Lord Jesus. Our chronology actually have started during the time of Arsaces I. Due to a misunderstanding, age of Emperor Augustus was dated back to the beginning. Therefore the result is an erroneously compiled chronology and many historical mysteries. With the action, the Roman Age and all ancient events went back 247 years, creating the Dark Ages in it. The theory has found solutions to several historical mysteries in restored chronology. Like the phenomena called the Star of Bethlehem. The theory has found an explanation for the beginnings of many eras: the Ethiopian, Coptic, Armenian, Diocletian, and world-era eras. It proves that after the introduction of today's chronology, the years written in the original Parthian era were recalculated and then renamed to the form used from the 13th century. The research associated a number of astronomical events with a historical event, 247 years later, confirming several historical dates with it. The antecedents of the theory are a book published in 2009 and an other one published in 2021.